

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ

Λουκάς Μπαρτατίλας

διπλωματική εργασία

υπευθύνος
Γιώργος

καθηγήτριας
Τζιρτζιλάκης

ΤΥΧΑΙΟΙ ΤΟΠΟΙ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ
ΛΟΥΚΑΣ ΜΠΑΡΤΑΤΙΛΑΣ

ΤΥΧΑΙΟΙ ΤΟΠΟΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΖΙΡΤΖΙΛΑΚΗΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2006

ΤΥΧΑΙΟΙ ΤΟΠΟΙ

Λουκάς Μπαρτατίλας
Α.Μ.: 1599059

Υπεύθυνος Καθηγητής: Γιώργος Τζιριτζιλάκης

Π Ε Ρ Ι Λ Η Ψ Η

Η μελέτη αποτελείται από δύο στάδια. Από το τοπίο στο αντικείμενο και από το αντικείμενο στο τοπίο.

Στο πρώτο στάδιο πραγματοποιούνται περιπλανήσεις σε τυχαίους τόπους και κατά τη διάρκεια τους εντοπίζονται, συλλέγονται και αποτυπώνονται διάφορα ευρεθέντα αντικείμενα (founding objects). Ως κριτήριο επιλογής ορίζονται οι ψυχικές διαθέσεις και το υποκειμενικό οπτικό ενδιαφέρον.

Στο δεύτερο στάδιο, αφού επεξεργαστούν τα στοιχεία συλλογής της πρώτης διαδικασίας, προκύπτουν και κατασκευάζονται σε πραγματική κλίμακα δύο κατασκευές που τοποθετούνται στη συνέχεια και αυτά μέσα στο τοπίο.

ACCIDENTAL PLACES

Loukas Bartatilas
A.M.: 1599059

Supervisor: Yiorgos Tzirtzilakis

S U M M A R Y

This project consists of two stages. The first stage explores the relationship between the landscape and its "objects" and the second stage deals with the further relationship between the "new" objects and the landscape. During the first stage derivations take place and found objects are collected. Subsequent mental stimulation leads to the following stage which explores the collected ideas and animates them into two physical structures, which eventually are placed back to the landscape.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Π Ρ Ι Ν

Εισαγωγή
Αφειτηρία
Αποφάσεις
Εξοπλισμός
Οικογενειακό Άλμπουμ

Ε Ν Ο Τ Η Τ Α Α

Από το τοπίο στο αντικείμενο και τις δράσεις

Ε Ν Τ Ο Σ

Μεθοδολογία

- 01_ Νάουσα
- 02_ Σκόπια
- 03_ Χωριά Θεσσαλικού κάμπου
- 04_ Παλαιό Τρίκερι
- 05_ Νέοι Πόροι Πιερίας
- 06_ Αλόνησος, Γιούρα
- 07_ Πετρίλο
- 08_ Μύκονος
- 09_ Διαδρομή Βόλος - Αθήνα
- 10_ Διαδρομή Βόλος - Θεσσαλονίκη
- 11_ Σκιάθος
- 12_ Διασταύρωση Ραφήνας
- 13_ Βοιωτία
- 14_ Κρήτη
- 15_ Ουρανούπολη
- 16_ Περιφερειακός Δρόμος Βόλου

Μ Ε Τ Α

Ζητούμενα

Στάση - Παρατήρηση

Ε Ν Ο Τ Η Τ Α Β

Α πό τ ο α ν τ ι κ ε ί μ ε ν ο σ τ ο τ ο π ί ο

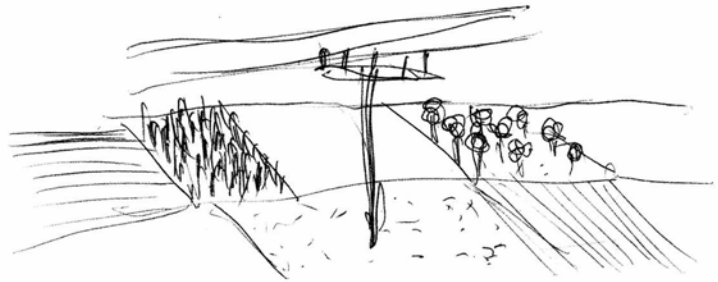
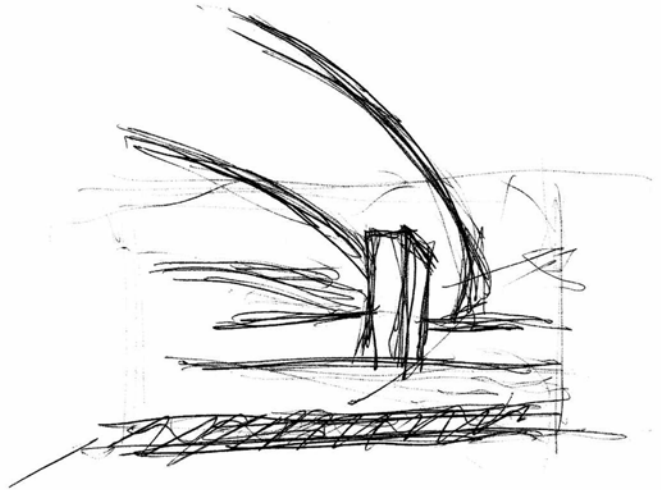
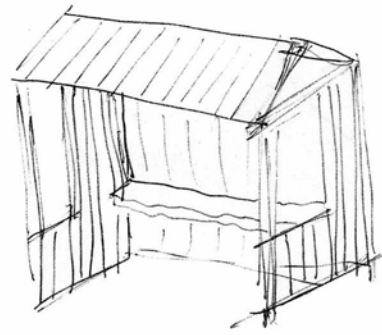
Εισαγωγή

Στάση Επικοινωνίας στον Περιφερειακό δρόμο του Βόλου

Στάση θέασης του τοπίου

Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ

ΚΡΥΤΗ
ΕΙΣΟΔ

Τι είναι μια διπλωματική εργασία; Ξεκινώ μ' ένα μπανάλ, ίσως κοινότυπο και σίγουρα ρητορικό ερώτημα, που δεν μπορεί όμως παρά να αποτελέσει αντικείμενο αφετηρίας της σκέψης για καθέναν που την πραγματοποιεί. Ανοίγοντας για λίγο τα όρια της κουβέντας και αντικαθιστώντας στο αρχικό ερώτημα τη λέξη διπλωματική με τη λέξη δημιουργία, ίσως καταλήξουμε στο συμπέρασμα πως απάντηση μονοσήμαντα ορισμένη δεν υπάρχει, όπως δεν υπάρχει και μια συγκεκριμένη σκοπιά που πρέπει να ανακαλύψουμε για να καταλήξουμε πιο κοντά στην αλήθεια. Αυτή η αντικατάσταση κρύβει βέβαια μια παγίδα, γιατί την διπλωματική δεν μπορούμε να τη δούμε σαν μια ανεξάρτητη δημιουργία αλλά ως το τελευταίο κομμάτι της εκπαιδευτικής διαδικασίας των σπουδών. Αποδεχόμενοι αυτό το πλαίσιο και εντάσσοντας τη διπλωματική μέσα σ' αυτό, συμπεραίνουμε πως η απάντηση τελικά, ορίζεται για τον καθένα ξεχωριστά μέσα από τη στάση που αυτός κρατά και από την απόσταση που επιδιώκει να καλύψει με ό,τι ασχολείται.

Δίνω μεγάλη σημασία στον τρόπο που γεννιέται η απόφαση που θα παράγει ένα έργο ή αλλιώς στις συγκυρίες που οδηγούν εκεί. Παρατηρώντας και διαβάζοντας για έργα τέχνης, με όλη την ευρύτητα της έννοιας που η λέξη καλύπτει, έδωσα βαρύτητα μέσα από τις βιογραφίες και τα γεγονότα, στην ουσία της αιτίας που ωθεί τον κάθε δημιουργό να ξεκινήσει αυτό που κάνει. Προσπάθησα να δω το έργο μέσα από το δημιουργό, μη θεωρώντας αυτά τα δύο ως αντικείμενα ξένα ή ασύνδετα μεταξύ τους. Ο Marcel Duchamp δήλωνε πως «το άτομο ως άτομο, ως μυαλό αν θέλετε μ' ενδιαφέρει περισσότερο απ' αυτό που κάνει»¹. Θεωρώ, πως η σημασία ενός έργου τέχνης βρίσκεται σε τρία σημεία. Πρωτίστως στην αιτία της απόφασης που γεννά τη δημιουργία, στις στιγμές της σύλληψης. Στη συνέχεια στον τρόπο διαχείρισης με υλικά μέσα αυτής της αιτίας ώστε ν' αποκτήσει μια γλωσσική έκφραση και τέλος στο «τελικό» προϊόν.

Επιστρέφουμε στο αρχικό ερώτημα. Τι είναι μια διπλωματική εργασία; Η απάντηση που διαβάζω και θα προσπαθήσω να καταθέσω μέσα από το έργο που παρουσιάζεται εδώ, δίνεται μέσα από τρεις απαντήσεις. Μέσα από τρεις συνθήκες. Πρωταρχική συνθήκη, είναι η κατάθεση μιας σκέψης που να διέπει τις οποιεσδήποτε κινήσεις και όχι η στείρα αναζήτηση εντυπωσιακής μορφολογίας. Η άσκηση να ιδωθεί σαν μια πρόταση ή κατάθεση σκέψης και το κάθε της σημείο ως το μέσο ή ο τρόπος που τεκμηριώνει ή απαντά σ' αυτή. Το φόντο, δηλαδή η αναγνώριση του ξεχωριστού ατομικού σύμπαντος μέσα στο οποίο εκτυλίσσεται κάθε έργο είναι η δεύτερη. Η τρίτη, διατυπώνεται αντίστροφα.

¹ Pierre Cabbane, Ο μηχανικός του χαμένου χρόνου, Συνεντεύξεις με τον Marcel Duchamp, επιμ. Κύριλλος Σαρρής, εκδ. Άγρα, σ. 186

Συχνά νιώθω πως είναι ευκολότερο να λέω με σιγουριά τι δεν θέλω και τι ν' αποφύγω παρά το αντίθετο, όπως θα περίμενε κανείς. Ο Henry Lefevre διατύπωσε τον ορισμό της καθημερινής ζωής ως «ό,τι μένει, όταν από το βίωμα αφαιρέσουμε όλες τις εξειδικευμένες δραστηριότητες»². Έτσι, συμφωνώντας στον παραπάνω ορισμό, αναζητούσα επίμονα ξεκινώντας, να εντάξω ανάμεσα σε όσα σκεφτόμουν εκείνον τον τρόπο που θ' επέτρεπε στην εργασία να ιδωθεί ως μια εξειδικευμένη δραστηριότητα και άρα ως καθημερινή ζωή ή ελεύθερο προσωπικό χρόνο τις υπόλοιπες ώρες της ημέρας. Η σπουδή σε κάθε γνωστικό αντικείμενο πιστεύω γίνεται για τους περισσότερους μέσα από τον τρόπο ζωής και την καθημερινότητα.

Το ερώτημα που είναι ταυτόχρονα και η τρίτη συνθήκη στις αρχικές αναζητήσεις ήταν σαφές και επίμονο: «Πώς θα γινόταν ν' αποκτήσουν μια ενότητα έργο και τρόπος ζωής;». Με άλλα λόγια, «πώς θα μπορούσαν σκέψεις, παρατηρήσεις, βιώματα και συναισθήματα να μεταφραστούν στη γλώσσα μιας διπλωματικής;» Τα δύο αυτά ερωτήματα συνοψίζουν και ενώνουν με τον καλύτερο τρόπο και τις δύο προηγούμενες συνθήκες. Θυμίζω εδώ τον Ντεμπόρ που έλεγε πως «η αρχιτεκτονική πρέπει να προχωρήσει χρησιμοποιώντας για πρώτη ύλη τις συναρπαστικές καταστάσεις παρά τις συναρπαστικές μορφές»³.

Α Φ Ε Τ Η Ρ Ι Α

Ως σημείο αφετηρίας δεν υπήρχε κάτι περισσότερο συγκεκριμένο, εκτός από την αναζήτηση του τρόπου «κατασκευής» της νέας καθημερινότητας. Σκοπός μέσα απ' αυτήν την ιχνηλατική - πειραματική διαδικασία έρευνας, ήταν να γεννηθεί το οποιοδήποτε προϊόν. Με άλλα λόγια μέσα από τον ερευνητικό χαρακτήρα της διαδικασίας θα παραγόταν το, άγνωστο εξ' αρχής, τελικό αποτέλεσμα. Η γνώση μιας ενδεχόμενης αδυναμίας κατάληξης της προσπάθειας σε κάτι περισσότερο σαφές ήταν ορατή. Η γοητεία κάθε εγχειρήματος κρύβεται στην ανεύρεση εκείνου του τρόπου που θα κάνει τις μη σίγουρες καταστάσεις να γίνουν σίγουρες. Με την τελευταία σκέψη σαν κίνητρο και κριτήριο απόφασης για τη συνέχεια, το επίκεντρο της ουσίας μετατοπίστηκε από το υλικό αντικείμενο (χωρικό προϊόν στη συγκεκριμένη περίπτωση) στη διαδικασία που αυτή θα το παρήγαγε. Ζητούσα να δημιουργηθούν με άλλα λόγια, εκείνα τα γεγονότα και οι συγκυρίες μέσα από τον καθημερινό τρόπο ζωής, ώστε να αποτελέσουν την πηγή άντλησης σκέψεων για την παραγωγή ενός τελικού αποτελέσματος. Ένα τέτοιο εγχείρημα θα είχε ενδιαφέρον, μόνο αν ο ορισμός του Lefevre έφτανε στα άκρα. Συνειδητοποίησα πως μία από τις διαδικασίες που μας αποκόπτει πλήρως από τις καθημερινές εξειδικευμένες δραστηριότητες και μας εισάγει σχεδόν εξ' ολοκλήρου στον προσωπικό μας κόσμο, είναι το ταξίδι.

² Γκυ Ντεμπόρ, Προοπτικές για συνειδητές αλλαγές μέσα στην καθημερινή ζωή, *Το ξεπέρασμα της τέχνης*, εκδ. Ψυλόν, Αθήνα 1999, σ.201

³ Γκυ Ντεμπόρ, Προς μια καταστασιακή διεθνή, *Το ξεπέρασμα της τέχνης*, εκδ. Ψυλόν, Αθήνα 1999, σ.42

Υποσυνείδητα, η εμπειρία της σωματικής μας μεταφοράς σ' έναν άλλο τόπο, αποκομμένο από τις οποιεσδήποτε γνώριμες εικόνες και επιρροές, λειτουργεί και σαν ταυτόχρονη πνευματική μεταφορά στην προσωπική μας ενδοχώρα, δανειζόμενοι την έννοια της λέξης από τον Εμπειρικό⁴. Η ανάδυση βαθύτερων σκέψεων στην επιφάνεια κατά τη διάρκεια του ταξιδιού, που αδυνατούν να βγουν ή παρασύρονται μέσα στις καθημερινές συνήθειες και η ανάγκη επεξεργασίας τους παράλληλα με τα ερεθίσματα του τοπίου και τη μη ύπαρξη κάποιας συγκεκριμένης ασχολίας, είναι ο τρόπος που «έργο» και τρόπος ζωής αποκτούν ενότητα.

Έχοντας σαν αποσκευές όλες τις παραπάνω διαπιστώσεις, η αναζήτηση της καθημερινότητας ξεκίνησε με πρωτογενές υλικό το ταξίδι και την περιπλάνηση σε τυχαίους τόπους.

Α Π Ο Φ Α Σ Ε Ι Σ

Λέγοντας τυχαίους τόπους εννοώ ότι οι επισκέψεις στους διάφορους τόπους αποφασίστηκαν με μη προκατασκευασμένα, μη ιεραρχημένα κριτήρια. Πρόθεση ήταν ν' αφεθώ στις συγκυρίες να με κατευθύνουν σε οτιδήποτε. Με άλλα λόγια, να μην υπάρχει προσωπική ή συναισθηματική εμπλοκή με τα τοπία επίσκεψης από πριν, τέτοια ώστε να καθορίσει τη συμπεριφορά μου εκεί.

Οι τόποι των περιπλανήσεων χωρίζονται σε δύο κατηγορίες. Σ' εκείνους που επισκέφτηκα μία μοναδική φορά και αντιστοιχούν σε οποιαδήποτε σημεία της χώρας, με οποιοδήποτε μέσο μεταφοράς, μένοντας από μερικές ώρες ως το πολύ 3-4 μέρες και σε έναν συγκεκριμένο που επισκεπτόμουν επανειλημμένως, μόνο περπατώντας, 2 με 3 φορές την εβδομάδα. Ο τόπος αυτός ανακαλύφθηκε τυχαία κατά τη διάρκεια ενός παλαιότερου περιπάτου και είναι ο υπό κατασκευή περιφερειακός δρόμος της πόλης του Βόλου.

Σκοπός μέσα από την αποσπασματικότητα των τόπων είναι η ανακάλυψη της αίσθησης που αναδύει το τοπίο. Η επίσκεψη σε πολλά και διαφορετικά μέρη, στοχεύει στη βίωση πολλών και διαφορετικών αισθήσεων, αντιλήψεων και κοινωνικών εμπειριών. Ο διαχωρισμός έγινε γιατί ήθελα από τη μια να γνωρίσω τις επιδράσεις που θα μου ασκούσε ένας τόπος μέσα από τη δυνατότητα προσεκτικότερης παρατήρησης που μου προσφέρει η συχνή παρουσία και η αργή ταχύτητα του περπατήματος και από την άλλη τις επιδράσεις που θα ασκούσε στη μνήμη μου ένα τοπίο όπως το βίωσα μοναδικά και μέσα από την ταχύτητα του βιαστικού περάσματος είτε λόγω του μέσου μεταφοράς είτε λόγω του μικρού χρόνου παραμονής.

⁴ «[...] μέσα στην επικράτεια της υποκειμενικής μου ενδοχώρας, της εσωτερικής αυτής πραγματικότητας [...]», Ανδρέας Εμπειρικός, *Αμούρ - Αμούρ, Γραπτά ή προσωπική μυθολογία (1936-1946)*, εκδ. Άγρα, Αθήνα 2004, σ. 26

ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ

Ένα σακίδιο πλάτης που περιέχει:

Φωτογραφική μηχανή
Βιντεοκάμερα
Τετράδιο σημειώσεων
Ένα μολύβι κι ένα στυλό
Πετσέτα μπάνιου και μαγιό (επιλεγμένες φορές)
Γυαλιά ηλίου
Λεφτά
Κινητό τηλέφωνο
Φοιτητικό πάσο

Κατά τη διάρκεια της περιπλάνησης το σακίδιο μπορεί να εμπλουτιστεί με εφημερίδες, περιοδικά, φαγητό και υλικά τεκμήρια (αποδείξεις αγορών, διάφορα αποκόμματα, εισιτήρια, αναμνηστικές καρτ ποστάλ από τον τόπο περιπλάνησης). Σε επιλεγμένες φορές οι περιπλανήσεις γίνονται με συντροφιά ενός ή περισσότερων ατόμων ή με αφορμή την επίσκεψη σε κάποιο άλλο άτομο. Σκοπός σε αυτές τις περιπτώσεις είναι η σύγκριση των συμπεριφορών σε καταστάσεις μοναχικότητας και κοινωνικής συναναστροφής. Οι επισκέψεις στον Περιφερειακό ήταν αποκλειστικά μοναχικές και τις περισσότερες φορές χωρίς κανέναν εξοπλισμό.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΑΛΜΠΟΥΜ

«Μ' αρέσει πολύ να κοιτάζω... να κοιτάζω σιωπηλά. Κυρίως τη φύση. Όταν αγαπάμε κάποιον τον φωτογραφίζουμε. Κοιτάξτε τα οικογενειακά σας άλμπουμ. Το δικό μου οικογενειακό άλμπουμ είναι γεμάτο φωτογραφίες της φύσης»⁵

Το οικογενειακό άλμπουμ εδώ είναι γεμάτο φωτογραφίες τοπίων της Ελληνικής επαρχίας. Το προσωπικό τοπιακό σύμπαν αποτελείται κυρίως από δρόμους, χωριά και μικρές πόλεις, λιμάνια, σταθμούς τρένων και λεωφορείων. Κοινό σημείο πίσω από τα στοιχεία προσωπικής τοπιογραφίας είναι η υποδούλωση μιας παρουσίας στο τοπίο. Όλα εκείνα που μου θέλγουν την προσοχή και τα φωτογραφίζω, είναι στοιχεία που ξαφνικά «παρεμβαίνουν» στην «ησυχία» του τοπίου, στοιχεία που σημασιοδοτούν, υποδηλώνουν μια (ανθρώπινη συνήθως) παρουσία στο τοπίο, όπως το φως υποδηλώνει μια παρουσία στο σκοτάδι. Μεγάλες διαφημιστικές ταμπέλες, βενζινάδικα, στάσεις λεωφορείων, πυλώνες ηλεκτρικού ρεύματος, ατέλειωτα ή ερειπωμένα κτίσματα, κόμβους ανισόπεδους ή μη, γραμμικές καλλιέργειες χωραφιών, παραλίες, βράχια, κτίρια, σκιές, μικρές κατασκευές.

⁵ Abbas Kiarostami, Η φωτογραφία, από το Abbas Kiarostami, επιμ. Νίκος Σαββάτης, 45° Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσ/νίκης, εκδ. Καστανιώτης, 2004, σ. 118

ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟ ΚΤΕΛ ΝΟΜΟΥ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
 ΤΗΛΕΦΩΝΑ : ΒΟΛΟΥ 24210 25327
 ΑΘΗΝΩΝ : 210 8317186 ΠΑΤΡΑΣ : 2610 623888
 210 8329585 ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑΣ : 26650 27178
 2310 595424 ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ : 26510 30006

ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ TICKET
 ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟ / DESTINATION
 ΑΘΗΝΑ ΒΟΛΟΣ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ / FROM-TO
 ΑΘΗΝΑ ΒΟΛΟΣ

ΤΙΜΗ / PRICE
 15,00

ΦΟΙΤΗΡΙΟ / TYPE OF TICKET
 ΦΟΙΤΗΓΙΚΟ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ / DATE
 23/05/05

ΟΡΑ / TIME
 12.00

ΘΕΣΗ / SEAT No
 27

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ / TICKET DETAILS
 1045 /24118

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ - ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ
 ENJOY YOUR JOURNEY-THANK YOU

ΚΤΕΛ ΚΡΗΤΗΣ
 ΚΤΕΛ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ - ΛΑΣΙΘΙΟΥ
 Α.Φ.Μ.: 090034097

№ 719972
 ΚΤΕΛ ΧΑΛΙΝΩΝ - ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Αξία Εισιτηρίου 5,00 € **ANAX.**

Καλυπτόμενη εισφορά 5% του Ν. 2963/2001

περιπλανήσεις σε τυχαίους τόπους

ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΟ ΚΤΕΛ ΝΟΜΟΥ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
 ΤΗΛΕΦΩΝΑ : ΒΟΛΟΥ 24210 25527
 ΑΘΗΝΩΝ : 210 8317186 ΠΑΤΡΑΣ : 2610 623888
 210 8329585 ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑΣ : 26650 27178
 2310 595424 ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ : 26510 30006

ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ TICKET **ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ**

INTERCITY COACHES

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟ / DESTINATION
 ΒΟΛΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ / FROM-TO
 ΒΟΛΟΣ ΠΛΑΤΑΜΩΝΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ / DATE
 10/04/05

ΟΡΑ / TIME
 12.15

ΘΕΣΗ / SEAT No
 23

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ / TICKET DETAILS
 1034 /72030

ΕΙΔΟΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ / TYPE OF TICKET
 ΕΚΠΩΤΙΚΟ 25%

ΤΙΜΗ / PRICE
 5,10

Ισχύει για την ώρα και το δρομολόγιο που εκδόθηκε. Δεν επιστρέφεται η αξία του. Στην τιμή συμπεριλαμβάνεται η εισφορά του Ν. 2963/2001.
 Επιδεικνύεται σε κάθε στάση του. Κρατήστε το μέχρι το τέλος της διαδρομής.

This ticket is valid only for the destination and departure shown. It is not refundable and must be kept until the end of the journey and shown when required. Fair paid is not refundable.

HELLENIC SEAWAYS
 HELLAS FLYING DOLPHINS
 ΑΦΜ:0443195 ΑΚΤΗ ΚΟΝΥΝΑΙ & ΑΙΓΑΙΟΥ

ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ ΕΠΙΒΑ
 Ζ 21657581

ΗΜΕΝΑ-ΟΡΑ
 DATE-TIME
 13/07/2005 17:45

ΠΛΟΙΟ
 VESSEL
 FLYINGCAT 6

ΑΠΟ-ΠΡΟΣ
 FROM-TO
 ΣΚΙΑΘΟΣ - VOLOS

ΚΑΤ.ΘΕΣΗ/ΟΧΗΜΑ
 SYNOLOS NAY-OS
 EC 6E E ANA

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ
 ΑΥΣΗ/ ΑΡΙΘΜΟΣ : 0018
 ΗΜΕΝΑ ΕΚΔ.
 13/07/2005

ΑΦΕΡΟΝΤΑ
 ΒΑΘΗ ΤΗΣ ΑΥΟ. ΠΟΛ.
 106302.8 2003

Α.ΚΡΑΤΗΣΗ
 Α.ΠΡΩΤ.
 Κ.ΠΡΑΚ.
 ΧΡΗΣΤΗΣ
 ΣΚΙΑΘΟΣ

20050021537580

HELLENIC SEAWAYS
 HELLAS FLYING DOLPHINS
 ΑΦΜ:0443195 ΑΚΤΗ ΚΟΝΥΝΑΙ & ΑΙΓΑΙΟΥ

ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ ΕΠΙΒΑΘ
 Ζ 21596838

ΗΜΕΝΑ-ΟΡΑ
 DATE-TIME
 13/07/2005 08:00

ΠΛΟΙΟ
 VESSEL
 EXPR SKIATHOS

ΑΠΟ-ΠΡΟΣ
 FROM-TO
 VOLOS - SKIATHOS

ΚΑΤ.ΘΕΣΗ/ΟΧΗΜΑ
 SYNOLOS NAY-OS
 DECK 395
 (EUR 9,80) Ηλικία: Ε ΑΝΑ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ
 ΑΥΣΗ/ ΑΡΙΘΜΟΣ : 0491
 ΗΜΕΝΑ ΕΚΔ.
 13/07/2005

ΑΦΕΡΟΝΤΑ
 ΒΑΘΗ ΤΗΣ ΑΥΟ. ΠΟΛ.
 106302.8 2003

Α.ΚΡΑΤΗΣΗ
 Α.ΠΡΩΤ.
 Κ.ΠΡΑΚ.
 ΧΡΗΣΤΗΣ
 ΣΚΙΑΘΟΣ

20050021596838

ΠΛΑΤΑΜΩΝ ΒΟΛΟΣ

ΕΚΠΩΤΙΣΙΣ 25%
ΘΕΣΗ Β.
ΕΥΡΩ 2,60

Α000057

ΕΠΙΧ/ΡΗΣΗ ΣΥΓΚ. ΔΗΜΟΥ ΣΚΙΑΘΟΥ
 ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ
 ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΣΚΙΑΘΟΥ

Εισιτήριο
 €URO : 1,00 № 21255

ΣΚΙΑΘΟΣ - ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Το παρόν δέον να δεκνύεται εις εκάστην στάση

A

ΑΠΟ ΤΟ ΤΟΠΙΟ ΣΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

CE
 ΜΕΤΡΗΤΑ / CASH
 ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ

ΑΦΜ: 201 5/2005 ΟΡΑ: 10-02 ΑΝ: 1595 ΟΧΗΜ.: ΒΕΣΗ
 ΑΡΧ/ΣΤΑ: ΑΤΑΝΩΝ

ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ
 5,10

CE
 ΜΕΤΡΗΤΑ / CASH
 ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ

ΑΦΜ: 201 5/2005 ΟΡΑ: 10-02 ΑΝ: 1595 ΟΧΗΜ.: ΒΕΣΗ
 ΑΡΧ/ΣΤΑ: ΑΤΑΝΩΝ

ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ
 5,10

Ε Ν Τ Ο Σ

Μ Ε Θ Ο Δ Ο Λ Ο Γ Ι Α

«If you are ready to leave father and mother and brother and sister and wife and child and friends and never see them again - if you have paid your debts and made your will and settled all your affairs and are a free man - then you are ready for a walk»

Henry David Thoreau

Στην περιπλάνηση κυριαρχεί η ανεστιότητα. Δεν ξέρω που πάω, αλλά ξέρω τι θέλω να βρω. Ξεκινώ να περπατώ χωρίς συγκεκριμένο προορισμό ή ακόμα και όταν το κάνω, δεν είναι λίγες οι φορές που ξαφνικά οδηγούμαι κινούμενος από μια διαίσθηση προς άλλη κατεύθυνση, τροποποιώντας αμέσως το αρχικό μου πρόγραμμα. Οδηγούμαι εκεί που με πάνε οι συνειρμοί μου ή εκεί όπου υπάρχει κάτι και μου προξενεί οπτικό ενδιαφέρον.

Ο προορισμός στην προσωπική μου περιπλάνηση στο τοπίο δεν είναι ποτέ ξεκάθαρος. Μ' αρέσει να χάνομαι, να πηγαίνω αλλού ή ακόμα και να μην προχωρώ άλλο αν κρίνω πως το σημείο που στάθηκα με ικανοποιεί.

Επιστρέφω στην αρχική πρόταση. Δεν ξέρω που πάω, αλλά ξέρω τι θέλω να βρω.

Παρ' όλο που λέω πως δεν ξέρω που πάω, γνωρίζω πολύ καλά πως βγαίνοντας για περιπλάνηση, υπάρχει ένα σημείο της διαδρομής - αρχικά δεν ξέρω που αυτό βρίσκεται, αλλά δεν ανησυχώ - το οποίο θα βρω στην πορεία και θα είναι αυτό που ζητούσα, εκείνο που θα συσσωρεύει τα στοιχεία που χρειάζονται για να δημιουργηθεί η αίσθηση μιας εστίας.

Άρα εν τέλει, υποσυνείδητα ξέρω που πάω, απλά δεν εντοπίζεται εξ' αρχής σημειακά στο μυαλό μου. Λέγοντας πως ξέρω τι θέλω να βρω, πάλι δεν εννοώ πως έχω κατά νου κάτι συγκεκριμένο και το αναζητώ. Αντίθετα, προχωρώ παρατηρώντας, ψάχνοντας να εντοπίσω και ν' απομονώσω υπάρχοντα σημεία και αντικείμενα του τοπίου (founding objects) που μου τραβούν την προσοχή να τα κατοικήσω και να τα επεξεργαστώ. Οδηγός σε αυτήν την επιλογή είναι οι ψυχικές διαθέσεις. Επιζητώ δηλαδή να βρω με άλλα λόγια, εκείνες τις «τοπιακές αφορμές» που θα έρθουν να ταιριάξουν με τις σκέψεις που κάθε φορά κουβαλώ δημιουργώντας σαν τελικό ζητούμενο, υπαίθριες εστίες σκέψης, κατοίκησης και κοινωνικής συναναστροφής.

Πέρα από αυτά δεν υπάρχει κάτι άλλο ως μέθοδος. Δεν θα μπορούσε άλλωστε να υπάρχει προκειμένου να μην αλλοιώσει την επιθυμία άφεσης σε τυχαίους συνειρμούς. Οι λειτουργίες της περιπλάνησης χαρακτηρίζονται σαν εργαλείο αναζήτησης, σαν «μακέτα εργασίας», απασχολώντας είτε τη σωματικότητα είτε το βλέμμα μου.

01. ΒΟΛΟΣ - ΝΑΟΥΣΑ

Καθαρά Δευτέρα, 14 Μαρτίου 2005

Αυθημερόν περιπλάνηση διάρκειας 15 ωρών

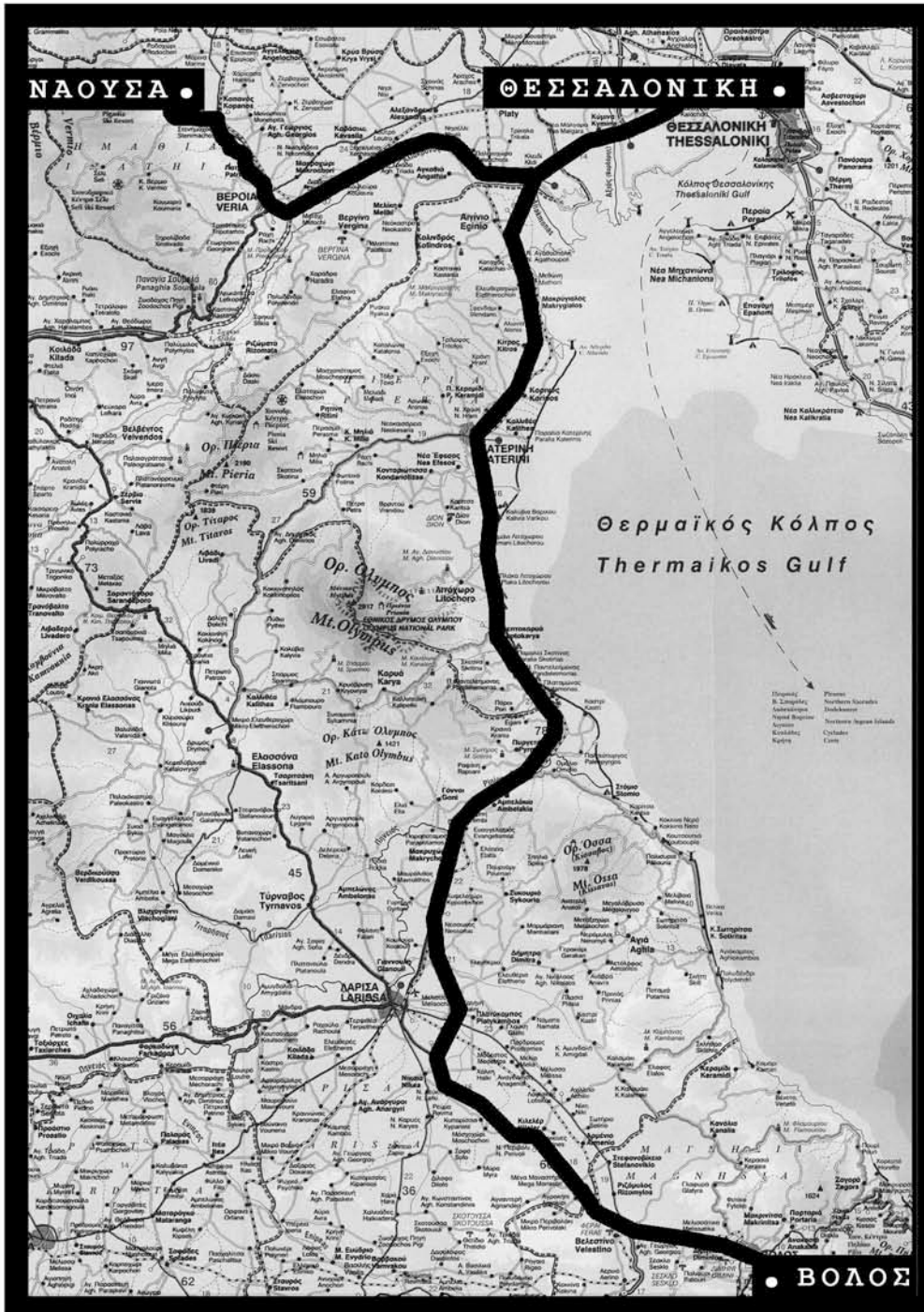
Αναχώρηση από Βόλο: 08.00π.μ.

Αφιξη στη Νάουσα με ενδιάση αναπόκριση στη Θεσσαλονίκη: 12.30π.μ.

Διάρκεια Παραμονής: 12.30π.μ. - 19.00μ.μ.

Αναχώρηση από Νάουσα: 19.00μ.μ.

Αφιξη στο Βόλο με ενδιάση αναπόκριση στη Θεσσαλονίκη: 23.00μ.μ.

Παρακολούθηση και ακολουθία του Αποκριάτικου δρώμενου "Γεννίτσαροι και Μπούλες"

Το έθιμο είναι η εριφορά πολλών χορευτικών ομάδων (Μπουλούκια) μέσα στην πόλη, με συνοδεία 2 μουσικών (ο ένας κλαρίνο και ο άλλος ταμπούρλο), στάση στο σπίτι κάθε μέλους της ομάδας για φαγητό και χορό των μελών της οικογένειας μαζί με τους υπόλοιπους παρευρισκόμενους και τέλος, συνάθροιση όλων των ομάδων το βράδυ στην κεντρική πλατεία της πόλης, όπου γιορτάζεται το τέλος της Αποκριάς.

1.
Περιφορά των Μπουλουκιών στην πόλη

2.
Στάση για φαγητό και συζήτηση

3.
Χορός

Πηγή αναφοράς στον τρόπο παρατήρησης των γεγονότων της ημέρας αποτελεί η τελευταία σκάνος της ταινίας του Ζορμπά, όπου οι δύο πρωταγωνιστές χορεύουν στο υπαίθριο τοπίο της παραλίας, μετατρέποντας το με τη δράση τους σε χορευτική πλατφόρμα.

Το ενδιαφέρον κατά τη διάρκεια της ημέρας επικεντρώνεται στον χορό σε υπαίθριους χώρους και στην αναγνώριση ιδιαίτερων σημείων μέσα από την ανθρώπινη δράση που μετατρέπουν την αρχική και προφανής χρήση του χώρου σε κάτι διαφορετικό. Η πόλη εδώ χρησιμεύει στο δρώμενο ως φόντο, ενώ ο δρόμος ως χορευτική πλατφόρμα - σκηνή. Η νησίδα διευθέτησης της κυκλοφορίας των αυτοκινήτων μετατρέπεται σε ένα είδος μουσικού πάλκου που πάνω της βρίσκεται ο μουσικός εντός του χορευτικού κύκλου.

02. ΒΟΛΟΣ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΣΚΟΠJE

Πέμπτη 24 Μαρτίου - Σάββατο 26 Μαρτίου 2005

Τριήμερη επίσκεψη στην πόλη των Σκοπίων και ολιγόωρη παραμονή στη Θεσσαλονίκη
Αναχώρηση από Βόλο (24/03): 14.00μ.μ.

Αφιξη στα Σκόπια με ενδιάσημη ανταπόκριση στη Θεσσαλονίκη: 21.00π.μ.

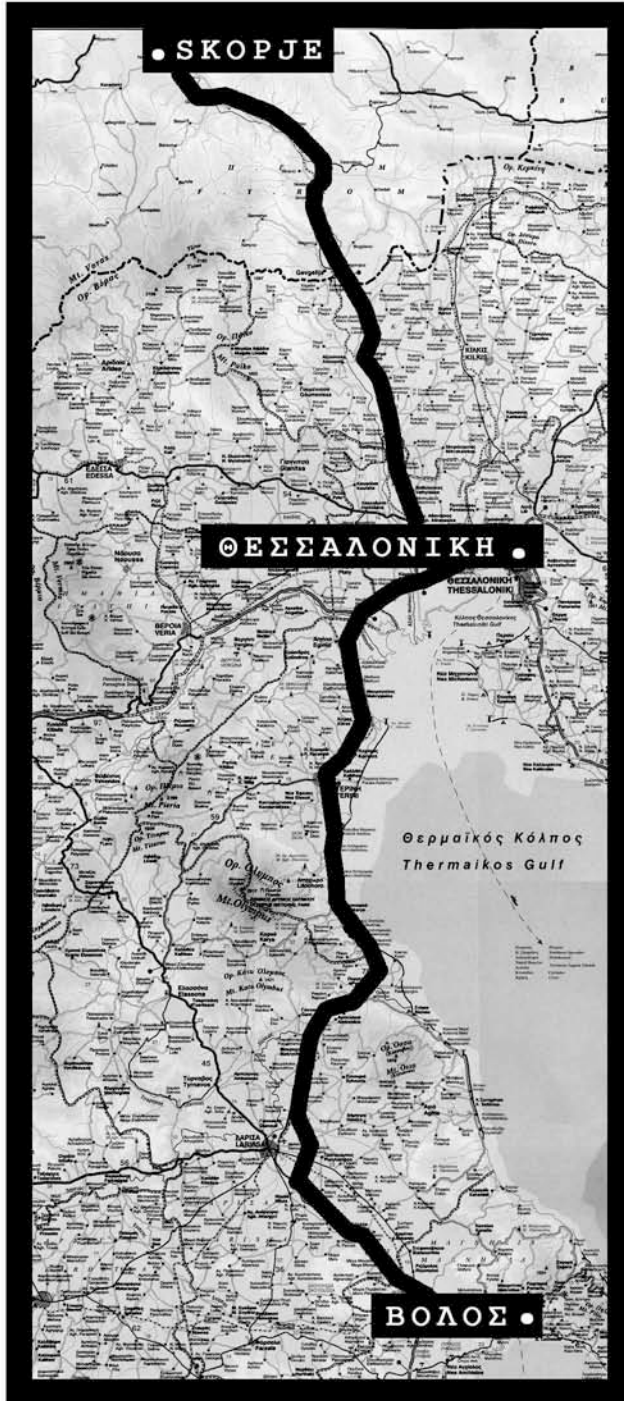
Διάρκεια Παραμονής: Πέμπτη βράδυ ως Σάββατο πρωί

Αναχώρηση από Σκόπια(26/03): 09.00μ.μ.

Αφιξη στη Θεσσαλονίκη: 11.30μ.μ.

Παραμονή στη Θεσσαλονίκη: 11.30π.μ. - 20.00μ.μ.

Αφιξη στο Βόλο: 23.00μ.μ.

Επίσκεψη στην κεντρική πλατεία των Σκοπίων, στην περιοχή της παλιάς πόλης, περίπατος στο ποτάμι, επίσκεψη στο Πανεπιστήμιο, επίσκεψη στη λαϊκή αγορά, στην Καθολική εκκλησία, ελεύθερος περίπατος παρατηρώντας την αρχιτεκτονική των κτιρίων και τους κατοίκους της.

>> FOUNDING OBJECT 1

Η δεξαμενή ενός βενζινάδικου στο δρόμο έξω από την πόλη Gevgelija λειτουργεί εκτός από την προφανή της χρήση και ως πλατφόρμα θέασης του απέναντι χώρου (λαχανόκηπου) δημιουργώντας αυτόματα, ένα κάλεσμα και μια προτροπή επίσκεψης για στάση εκεί αλλά και την αίσθηση πως κάτι ενδιαφέρον βρίσκεται απέναντι που αξίζει να προσεχθεί.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΔΡΑΣΗ

03. ΒΟΛΟΣ - ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΥ ΚΑΜΠΟΥ

Κυριακή 3 Απριλίου 2005

Αυθημερόν περιπλάνηση σε χωριά του Θεσσαλικού κάμπου διάρκειας 6,5 ωρών

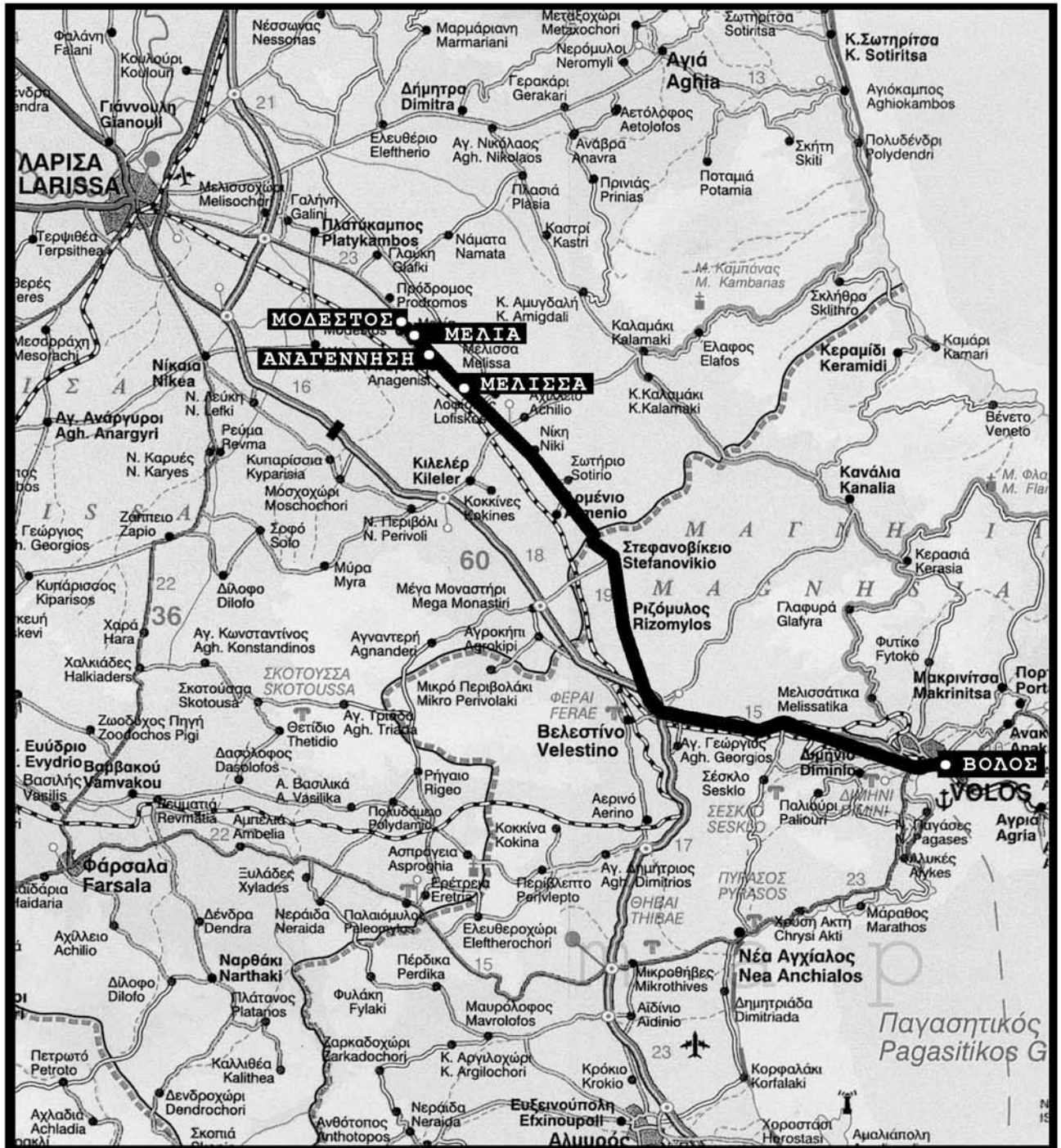
Αναχώρηση από Βόλο: 14.30μ.μ.

Πρώτη στάση έξω από το χωριό Μόδεστος: 15.15μ.μ.

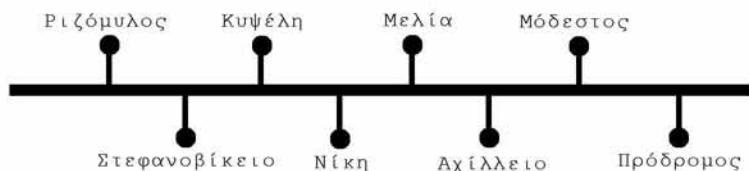
Διάρκεια Περιήγησης στα χωριά: 15.15μ.μ. - 20.15μ.μ.

Αναχώρηση έξω από το χωριό Μέλισσα: 20.15μ.μ.

Αφιξη στο Βόλο: 21.00μ.μ.

Αναγνώριση του ρυθμού τοποθέτησης των χωριών κατά μήκος του δρόμου. Αξονικά βρίσκεται η παλαιά Εθνική Οδός Βόλου - Λάρισας και αναμερικά χιλιόμετρα βρίσκονται τα χωριά χτισμένα εκατέρωθεν σε απόσταση περίπου ενός χιλιομέτρου από το κεντρικό δίκτυο. Σχηματικά φαίνεται στο παρακάτω διάγραμμα:

Παλαιά Εθνική Οδός Βόλου Λάρισας

Στη διασταύρωση της Εθνικής με την παράκαμψη για κάθε χωριό βρίσκονται οι στάσεις της υπεραστικής γραμμής του λεωφορείου. Η τυπολογία τους είναι τις περισσότερες φορές συγκεκριμένη εκτός από μερικά χωριά που έχουν ένα απλό πλάτωμα και μια ταμπέλα και αυτή του χωριού Μόδεστος που φαίνεται στις φωτογραφίες και παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

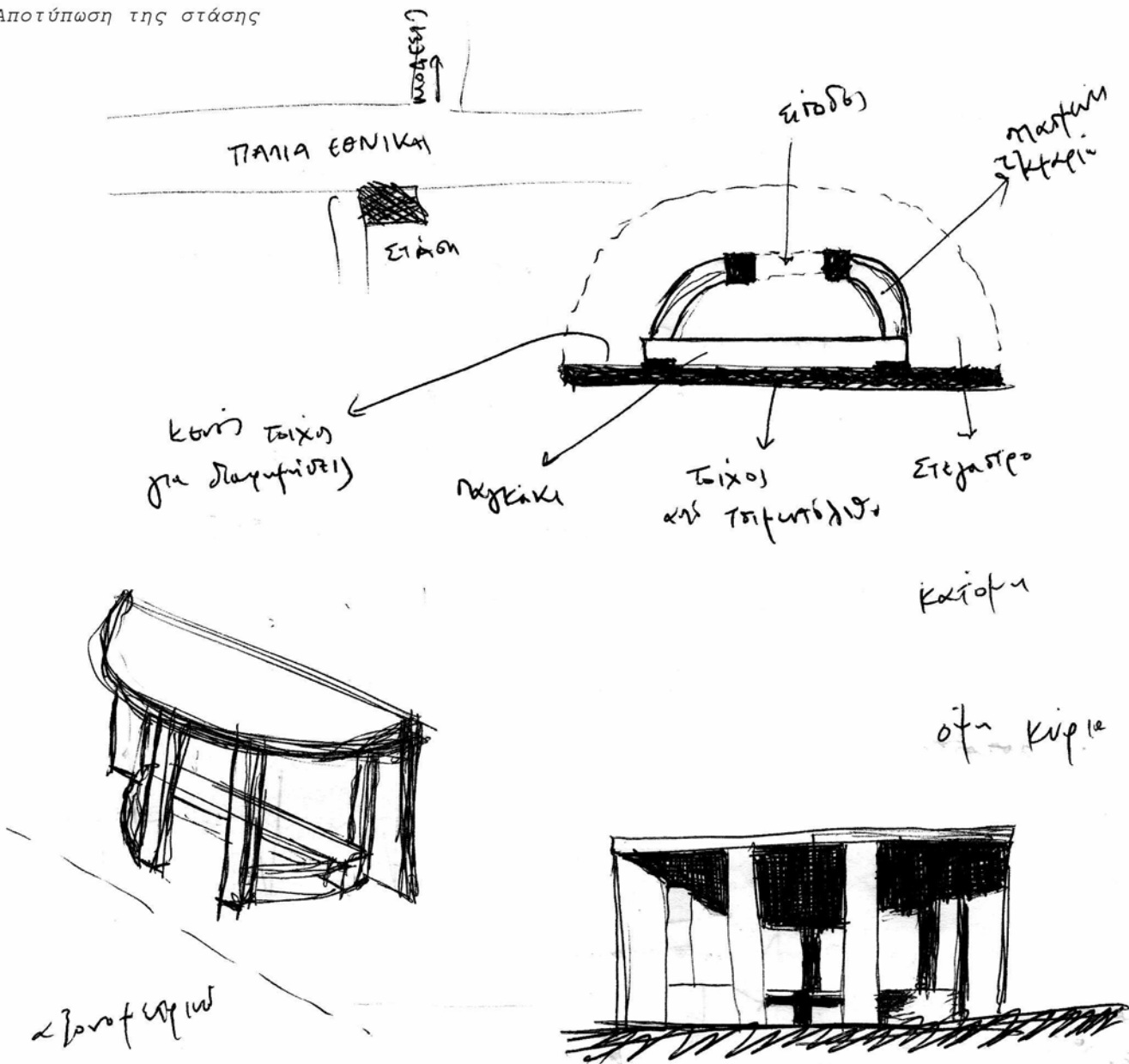
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΔΡΑΣΗ

>> FOUNDING OBJECT 2

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΔΡΑΣΗΣ

Αποτύπωση της στάσης

Η δομή της στάσης ορίζεται από έναν τοίχο και ένα ημικυκλικό ημισπαίθριο στέγαστρο. Ο χώρος αναμονής από κάτω περιλαμβάνει χτιστό κάθισμα και τζαμαρία για προστασία από το κρύο, η οποία λόγω φθοράς δεν υπάρχει. Οι τοίχοι και οι κολώνες χρησιμεύουν σαν χώρος διαφημίσεων και ελεύθερης γραφής.

Δίνοντας έμφαση σε αυτήν την παρατήρηση γράφεται με στυλό ο τίτλος του έργου στην κολώνα και εικονικά στον υπολογιστή προστίθεται διαφημιστική πινακίδα κάνοντας μια παράλληλη αναφορά στα διάφορα κτίσματα με μεγάλες επιγραφές κατά μήκος των Εθνικών δρόμων.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΔΡΑΣΗ

04. ΒΟΛΟΣ - ΠΑΛΑΙΟ ΤΡΙΚΕΡΙ

Τρίτη 5 Απριλίου 2005

Αυθημερόν περιπλάνηση διάρκειας 10 ωρών

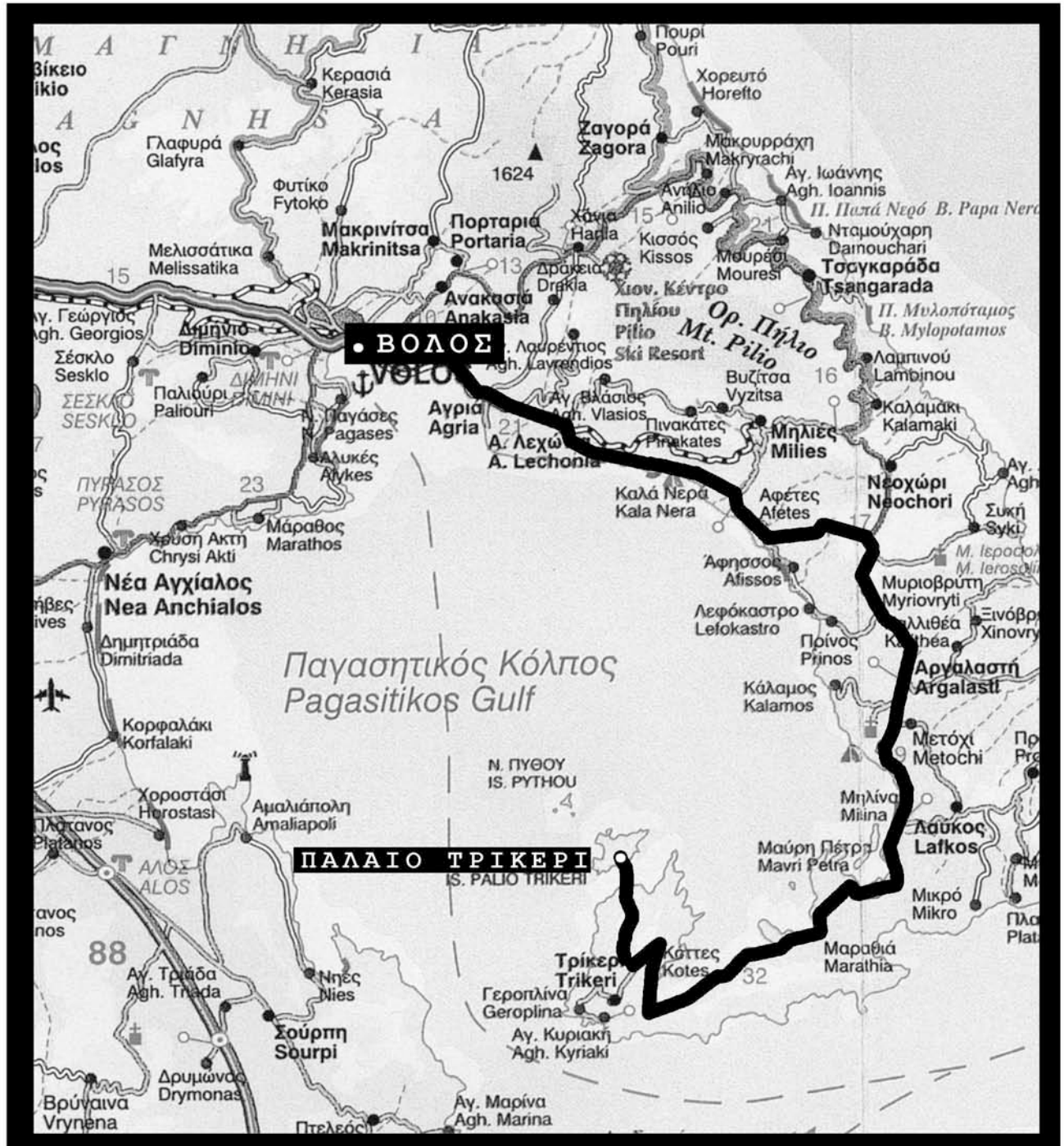
Αναχώρηση από Βόλο: 11.00π.μ.

Αφιξη στο νησί Παλαιό Τρίκερι με βάρκα από το Τρίκερι: 14.00π.μ.

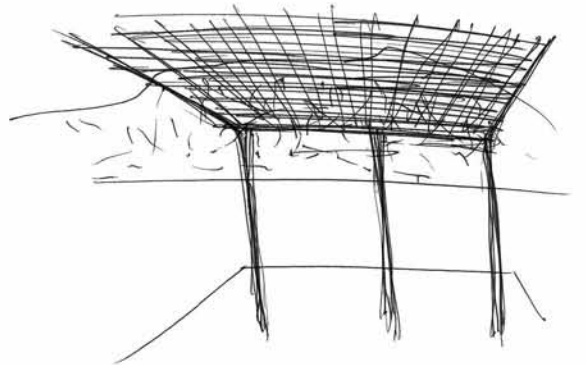
Διάρκεια Παραμονής: 14.00π.μ. - 18.00μ.μ.

Αναχώρηση από Παλαιό Τρίκερι: 19.00μ.μ.

Αφιξη στο Βόλο: 21.00μ.μ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΔΡΑΣΗ

Στο Παλαιό Τρίκερι γεννιούνται οι πρώτες σκέψεις γύρω από τη θέαση του τοπίου μέσα από την παρατήρηση του απέναντι τοπίου από την τσιμεντένια πλατφόρμα ανάμεσα από τα μεταλλικά υποστυλώματα της πέργκολας. Φαίνεται σαν να τεμαχίζουν σε μικρές ενότητες την απέναντι θέα, δημιουργώντας κάδρα που παράγουν ζωντανές φωτογραφίες.

05. ΒΟΛΟΣ - ΝΕΟΙ ΠΟΡΟΙ ΠΙΕΡΙΑΣ

Κυριακή 10 Απριλίου 2005 *πρώτη επίσκεψη*

Κυριακή 11 Σεπτεμβρίου 2005 *δεύτερη επίσκεψη*

Αυθημερόν περιπλανήσεις διάρκειας 11 ωρών

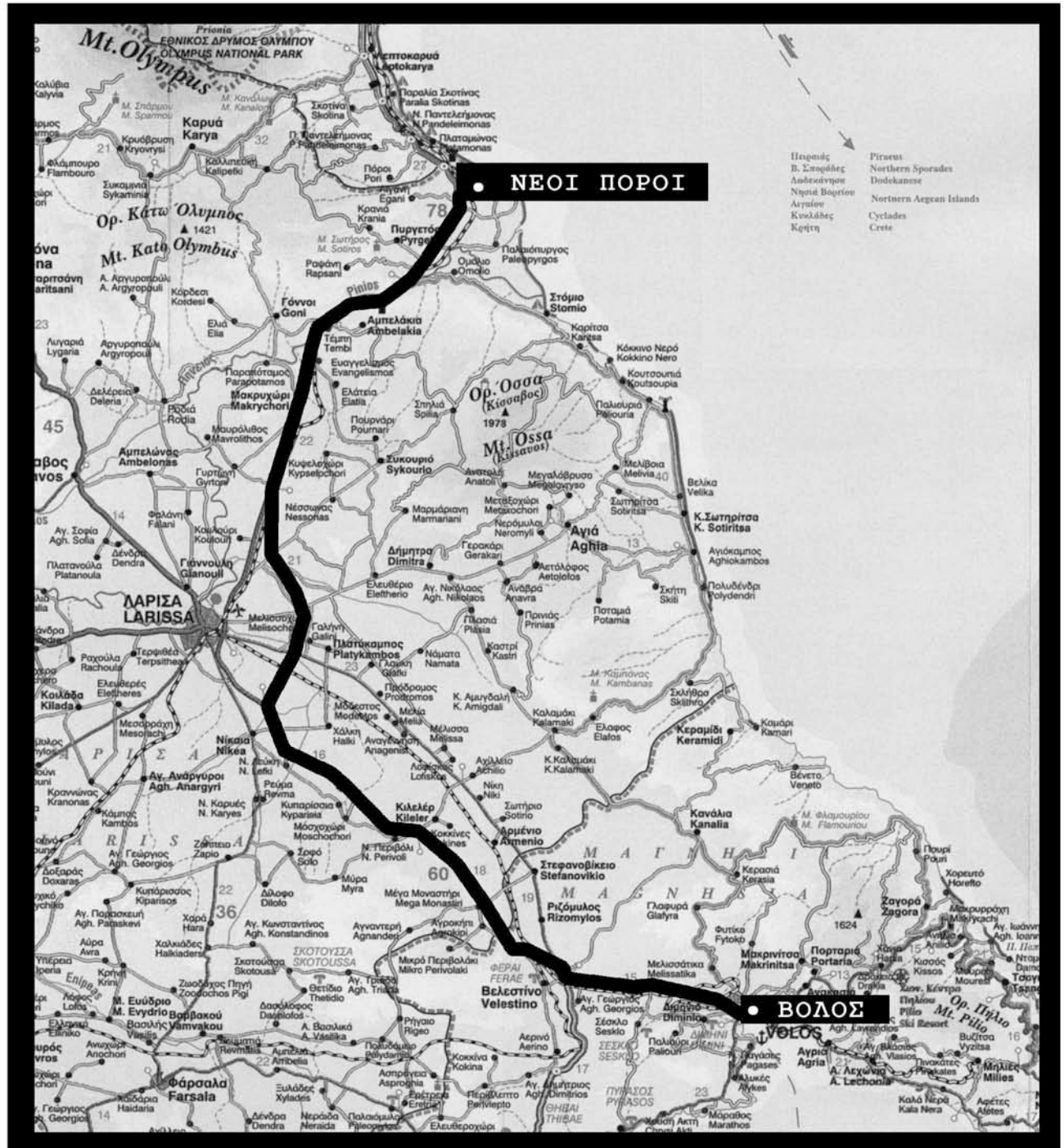
Αναχώρηση από Βόλο: 12.15μ.μ.

Αφιξη στους Νέους Πόρους: 13.45μ.μ.

Διάρκεια Παραμονής: 13.45π.μ. - 22.00μ.μ.

Αναχώρηση από Νέους Πόρους: 22.00μ.μ.

Αφιξη στο Βόλο: 23.15μ.μ.

>> FOUNDING OBJECT 3

Παρατήρηση της πεζογέφυρας του σιδηροδρομικού σταθμού των Νέων Πόρων.
Ενασχόληση ξανά με τη θέαση μέσα από υπάρχουσες κατασκευές που δημιουργούν ή εμπεριέχουν μέσα τους ένα κάδρο.
Τα αντικρυστά ενδιάμεσα πλατύσκαλα εδώ λειτουργούν ως μια εξέδρα παρατήρησης δημιουργώντας ένα πλαίσιο - κάδρο θέασης του απέναντι τοπίου.

> ΔΙΠΛΟ ΚΑΔΡΟ ΘΕΑΣΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΔΡΑΣΗ

ΠΛΑΤΦΟΡΜΑ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗΣ
ΤΟΥ ΤΟΠΙΟΥ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ
ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΚΑΔΡΟ ΘΕΑΣΗΣ

A person is seen from behind, standing on a balcony or ledge at night. They are wearing a dark t-shirt, cargo shorts, and a backpack with reflective strips. The person is looking out towards a building with a window. The scene is lit with warm, yellowish light, possibly from a street lamp or building light. The sky is dark, and the building's structure is visible in the background.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΔΡΑΣΗ

>> FOUNDING OBJECT 4

Σκελετός από πινακίδα
πληροφορίας που
χρησιμοποιεί ως διπλό
κάδρο θέασης

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΔΡΑΣΗ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΔΡΑΣΗ

Κατά τη διάρκεια της πρώτης επίσκεψης, η παραλία των Νέων Πόρων λόγω εποχής ήταν άδεια χωρίς ομπρέλες και ξαπλώστρες. Κάθησα στην άμμο αρκετή ώρα τρώγοντας και διαβάζοντας εφημερίδα.

Στη συνέχεια έβρεξα τα πόδια μου στη θάλασσα κάνοντας έναν περίπατο στο όριο της θάλασσας με την παραλία, παρατηρώντας τα ίχνη που αφήνουν τα πόδια μου στην άμμο και αμέσως να σβήνουν από το νερό.

Κατά τη διάρκεια του περιπάτου και μετά γίνονται οι πρώτες συνειδητοποιήσεις γύρω από το συνδιασμό των τοπιακών αφορμών και των ψυχικών διαθέσεων στον καθορισμό της ανθρώπινης συμπεριφοράς.

Καμπίνα αλλαγής ένδυσης για τους λουόμενους, παραλία Νέων Πόρων. Πρόκειται για εφήμερη και μετακινούμενη κατασκευή πάνω στην άμμο από ξύλινα καδρόνια και σανίδες.

Η δόμη της βασίζεται στη δημιουργία μιας βάσης - πλατφόρμας που πάνω της υψώνονται σε τετράγωνο σχήμα ξύλινες κολώνες που δένουν μεταξύ τους με κόντρα πλακέ θαλάσσης. Στην οροφή δημιουργείται τρίγωνη σκεπή αφήνοντας έτσι ορατά από την παραλία μόνο τα πόδια και το πρόσωπο του λουόμενου.

>> FOUNDING OBJECT 5

06. ΒΟΛΟΣ - ΑΛΟΝΝΗΣΟΣ - ΓΙΟΥΡΑ

Σάββατο 16 - Δευτέρα 18 Απριλίου 2005 *πρώτη επίσκεψη*
Σάββατο 15 - Κυριακή 16 Μαΐου 2005 *δεύτερη επίσκεψη*

Πρώτη επίσκεψη

Αναχώρηση από Βόλο: 06.00π.μ.

Αφιξη στα Γιούρα με ενδιάσημη ανταπόκριση στην Αλόνησο: 13.30μ.μ.

Διάρκεια Παραμονής στα Γιούρα: 12.30π.μ. - 17.00μ.μ.

Αναχώρηση από Γιούρα: 17.00μ.μ.

Αφιξη στην Αλόνησο μετά από περιμετρική πλοήγηση των Γιούρων: 23.00μ.μ.

Παραμονή στην Αλόνησο και αναχώρηση για Βόλο την Τρίτη 19/04, ώρα 05:30π.μ.

Δεύτερη επίσκεψη

Αναχώρηση από Βόλο: 06.00π.μ.

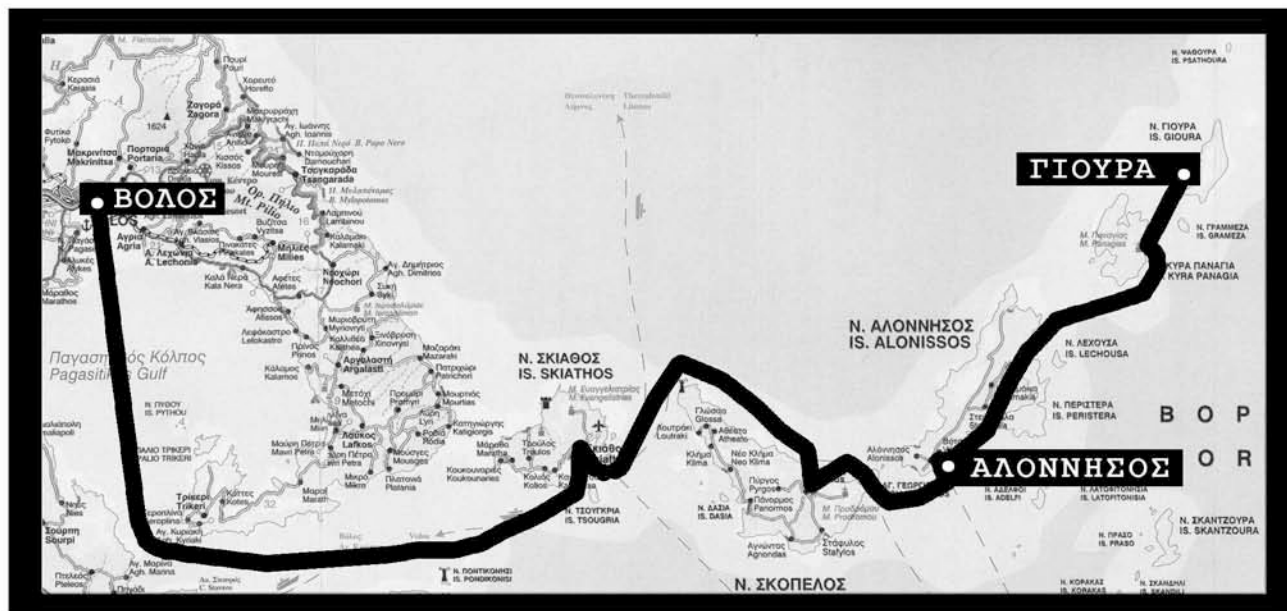
Αφιξη στα Γιούρα: 13.30μ.μ.

Διάρκεια Παραμονής στα Γιούρα: 13.30π.μ. - 17.00μ.μ.

Αναχώρηση από Γιούρα: 17.00μ.μ.

Αφιξη στην Αλόνησο: 20.00μ.μ.

Παραμονή στην Αλόνησο και αναχώρηση για Βόλο την επομένη, ώρα 14:00π.μ.

Ενασχόληση και παρατήρηση της βραχώδους τοπιογραφίας του νησιού

07. ΒΟΛΟΣ - ΚΑΡΔΙΤΣΑ - ΠΕΤΡΙΛΟ

Δευτέρα 18 Απριλίου - Τρίτη 19 Απριλίου 2005

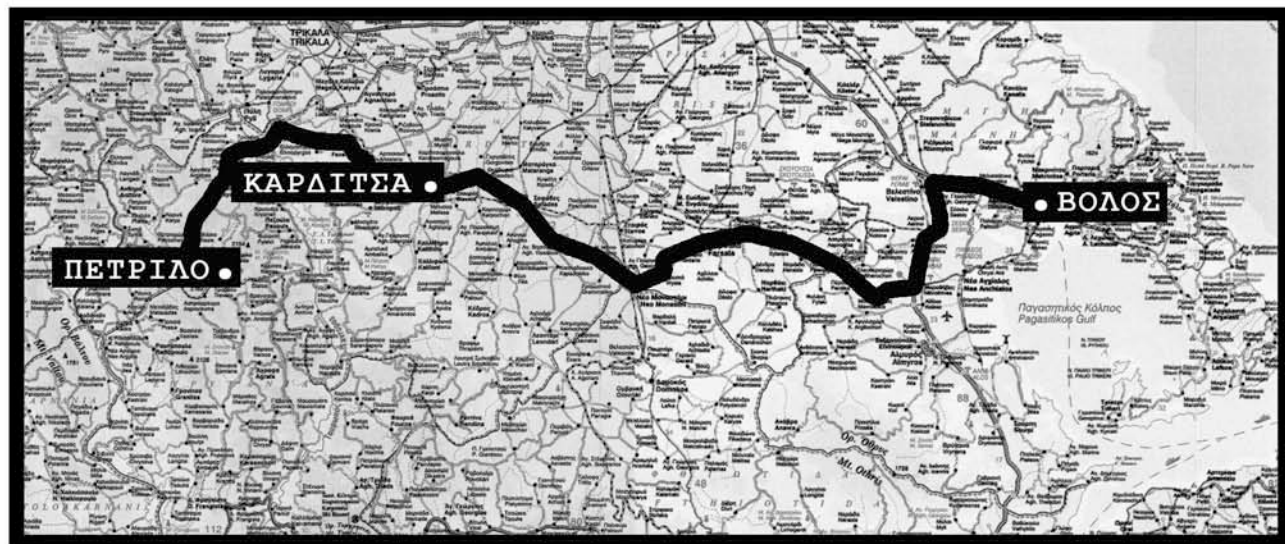
Αναχώρηση από Βόλο: 11.00π.μ.

Αφιξη στο Πετρίλο με ενδιάσημη στάση στην Καρδίτσα: 14.00μ.μ.

Διάρκεια Παραμονής στο Πετρίλο: από τις 14.00μ.μ. ως τις 17.00μ.μ. της επομένης

Αναχώρηση από Πετρίλο: 17.00μ.μ.

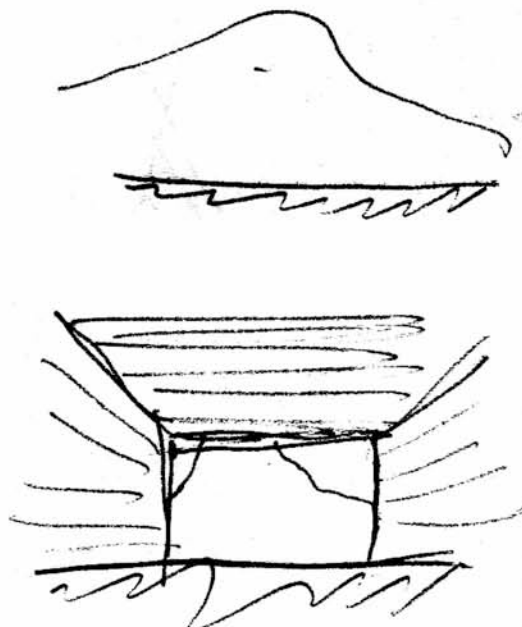
Αφιξη στον Βόλο μετά από τριώρη στάση στην Καρδίτσα: 23.00μ.μ.

Λόγω συνεχούς βροχοπτώσης κατά την παραμονή ο ημιυπαίθριος χώρος εισόδου της αποθήκης κάτω από τη σκάλα εισόδου στο σπίτι λειτούργησε ως χώρος στάσης και παρατήρησης του τοπίου απέναντι μέσα από το κάδρο που ορίζει το περίγραμμά του.

Πρώτες σκέψεις για την έννοια του τοπίου και των προσωπικών συνειρμών κατά την παρατήρηση και για την κατασκευή ενός ημιυπαίθριου χώρου τοποθετημένου στο τοπίο για σκέψη και παρατήρηση.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΔΡΑΣΗ

08. ΒΟΛΟΣ - ΜΥΚΟΝΟΣ

Τετάρτη 18 Μαΐου - Δευτέρα 23 Μαΐου 2005

Περιπλάνηση διάρκειας 6 ημερών

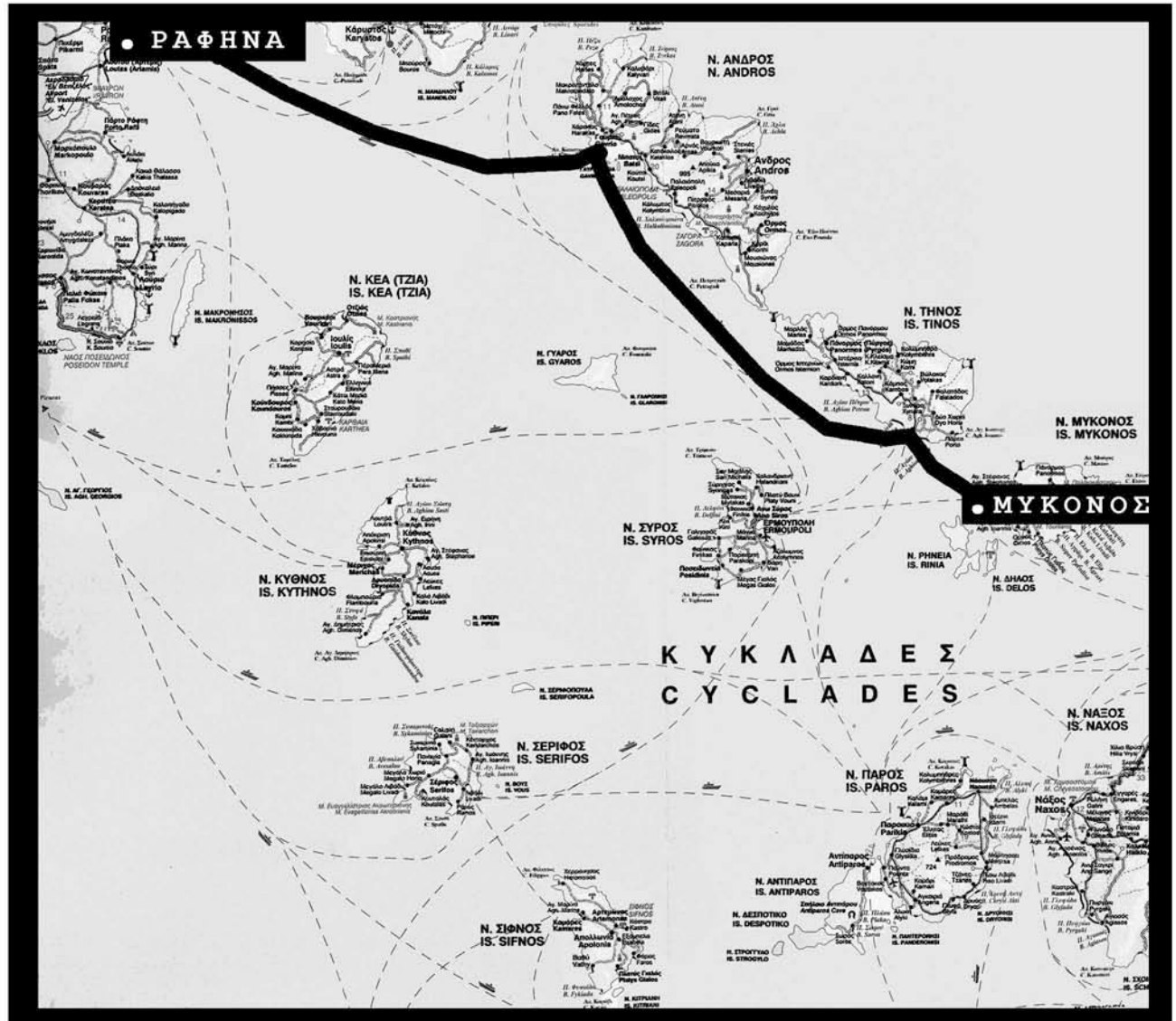
Αναχώρηση από Βόλο(18/05): 01.00π.μ.

Αφιξη στη Μύκονο με ενδιάμεση στάση και ανταπόκριση στην Ραφήνα: 14.00μ.μ.

Διάρκεια Παραμονής: 14.00μ.μ. - 14.00μ.μ. (18-22/05)

Αναχώρηση από Μύκονο(22/05): 14.00μ.μ.

Αφιξη στο Βόλο μέσω μονοήμερης παραμονής στην Αθήνα: 17.00μ.μ.(23/05)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΔΡΑΣΗ

Επαναφορά των σκέψεων της Νάουσας και του χορού στο υπαίθριο τοπίο λόγω της συνθήκης του νησιού που χαρακτηρίζεται από τη συνεχή εναλλαγή σημείων για διασκέδαση. Από το ολοήμερο - υπαίθριο beach club "Super Paradise" στα κλειστά νυκτερινά club και από εκεί ξανά στο ημιυπαίθριο after club "Cavo Paradiso".

Επικέντρωση στο χώρο του "Super Paradise". Η διαφορά με τη Νάουσα που αποτελεί και το κυρίαρχο στοιχείο της εδώ παρατήρησης είναι η εκκεντρικότητα που φτάνει στα όρια της επίδειξης και της ανάγκης αυτοπροβολής είτε μέσα από το ντύσιμο, ή τη χρήση καπνογόνων στο άκουσμα του "μεγαλύτερου σουξέ" της εποχής, είτε από το χορό μέσω της ανόδου σε οποιοδήποτε σημείο την προσφέρει καλύτερα.

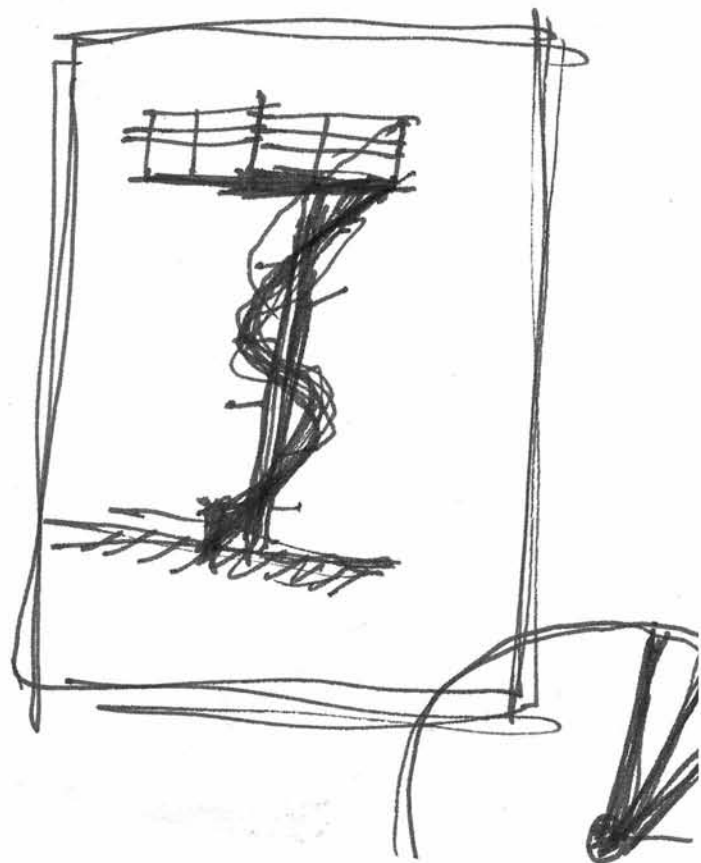

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΔΡΑΣΗ

Η χορευτική ατμόσφαιρα στο υπαίθριο beach club μαζί με την παρατήρηση της αυτοπροβολής μερικών από των θαμώνων οδηγεί στη σκέψη και σε μερικά προσχέδια για την υποθετική δημιουργία μιας κλιμακωτής εξέδρας σαν γλυπτό τοποθετημένου στο χώρο.

Το γλυπτό αυτό θα αναφέρεται στην ανάγκη επίδειξης με μια ειρωνική διάθεση. Η ανεπισσώμενη πλατφόρμα θα ξεκινά χωρώντας μεγάλο αριθμό ατόμων ενώ όσο ανεβαίνει θα χωρά όλο και λιγότερους καταλήγοντας στο τέλος να χωρά μόνο έναν κάνοντας έτσι διαχωρισμό ανάλογα με τη διάθεση επίδειξης του καθένα. Στην κορυφή θα βρίσκεται κερδίζοντας όλα τα βλέμματα αυτός με τη μεγαλύτερη διάθεση αυτοπροβολής.

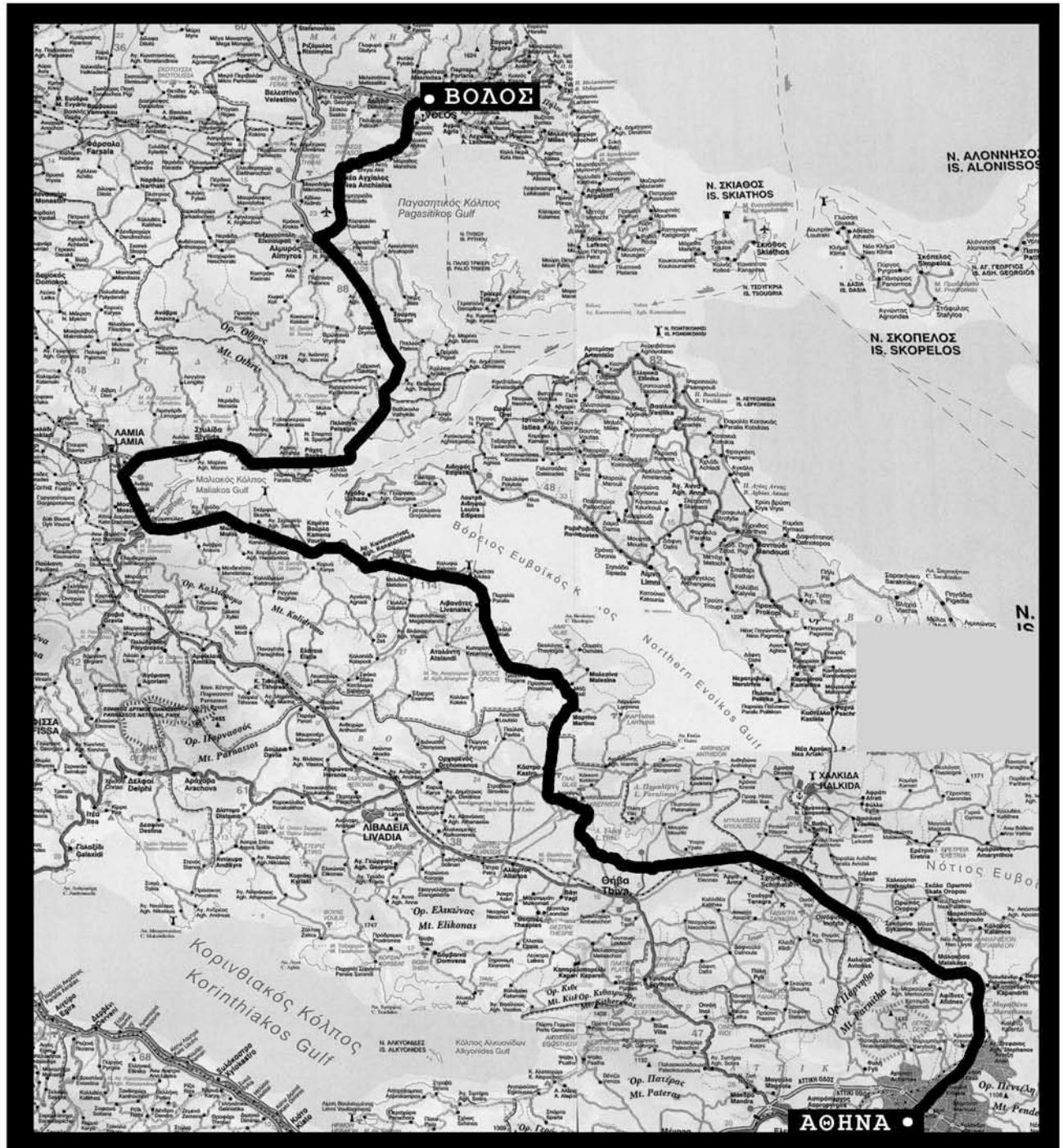
09. ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΒΟΛΟΣ - ΑΘΗΝΑ

Παρασκευή 17 Ιουνίου 2005

Διαδρομή με το υπεραστικό λεωφορείο διάρκειας 4,5 ωρών

Αναχώρηση από Βόλο: 18.30μ.μ.

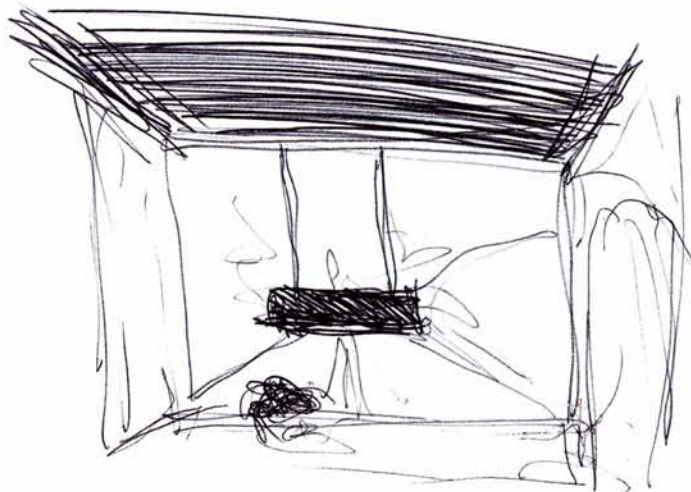
Αφιξη στην Αθήνα με 20λεπτη στάση στο motel "Leventi's": 23.00μ.μ.

>> FOUNDING OBJECT 6

Στη διαδρομή κάθομαι στην πρώτη σειρά των καθισμάτων βλέποντας το δρόμο από το τζάμι. Ο οδηγός λόγω του ήλιου που βρίσκεται εμπρός του και τον εμποδίζει στην οδήγηση κατεβάζει το πανί ηλιοπροστασίας. Αυτό τυγχάνει να βρίσκεται στο κέντρο του οπτικού μου πεδίου, πάνω στη γραμμή του ορίζοντα, στο «κέντρο της δράσης». Βλέπω τα περισεύματα του τοπίου, τις γραμμές του δρόμου που στο κέντρο κόβονται. Δημιουργείται το «αρνητικό» των θεάσεων, το αντίθετο του κάδρου, το κρύψιμο της θέας, ένα **cancel τοπίου**.

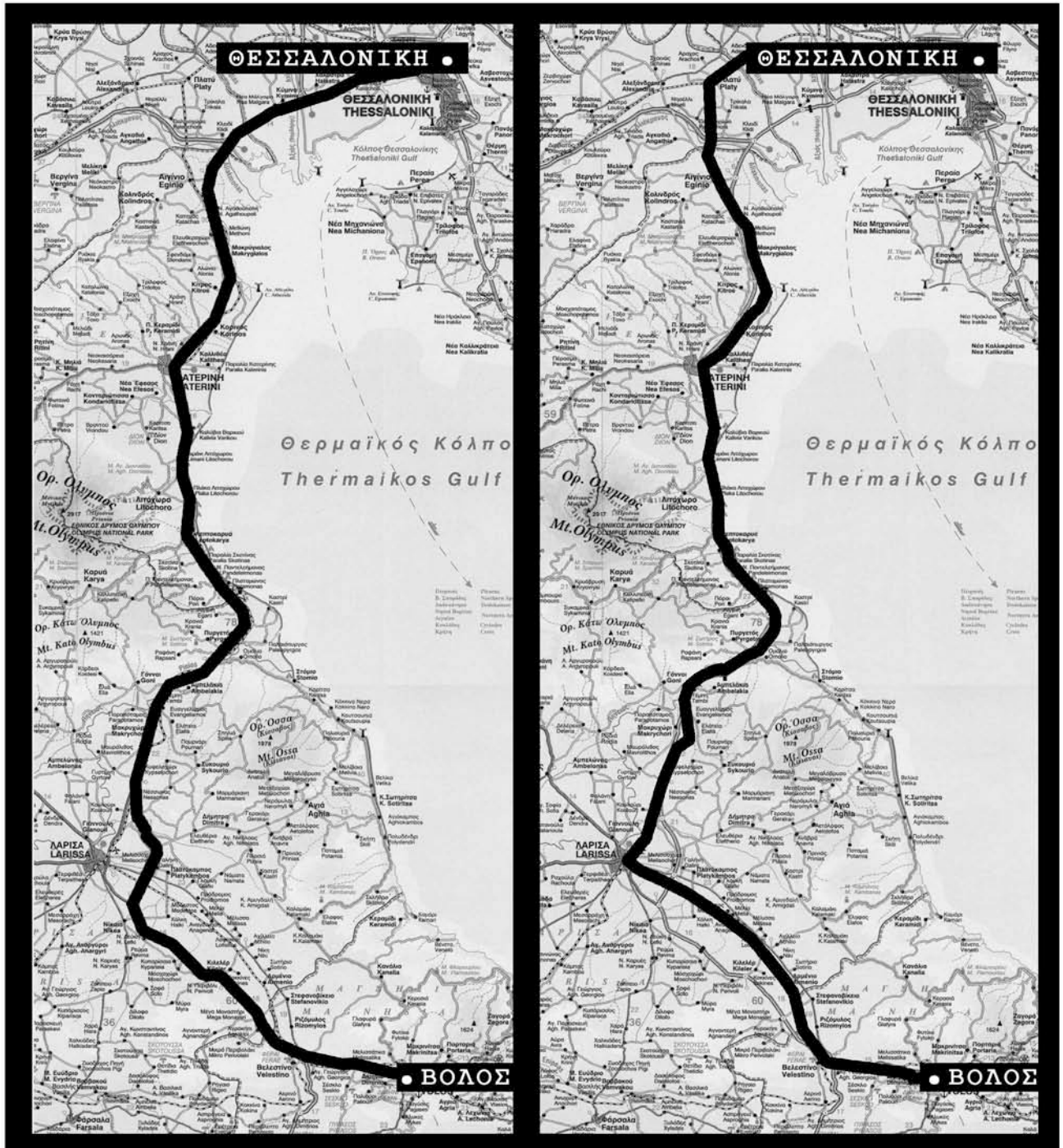

10. ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΒΟΛΟΣ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Πέμπτη 23 Ιουνίου 2005, πρώτη διαδρομή
Κυριακή 26 Ιουνίου 2005, δεύτερη διαδρομή

Πρώτη διαδρομή με υπεραστικό λεωφορείο:
Αναχώρηση από Βόλο: 10.00π.μ.
Αφιξη στη Θεσσαλονίκη: 12.30μ.μ.

Δεύτερη διαδρομή με τρένο:
Αναχώρηση από Βόλο: 18.30μ.μ.
Αφιξη στην Θεσσαλονίκη με ενδιάμεση αντίπκριση στη Λάρισα: 21.30μ.μ.

>> FOUNDING OBJECT 7

Μελετώντας εκείνη την περίοδο για την Land Art και για καλλιτέχνες της, κατά τη διάρκεια της διαδρομής για την Θεσσαλονίκη πρόσεξα στο δρόμο ένα μεγάλο σημάδι στην ασφάλτο.

Πρόκειται για μια μεγάλη επιφάνεια από ασβέστη χυμένο στο δρόμο από κάποιο φορτηγό προφανώς από λάθος. Παρ' όλα αυτά στα μάτια μου λειτούργησε σαν ένα υποθετικό έργο της Land Art, ενισχύοντας την εστίαση και το ενδιαφέρον της παρατήρησης μου σε σημεία που υποδηλώνουν ένα σημάδι, μια παρουσία που επεμβαίνει και καθορίζει την ομοιομορφία του γύρω τοπίου.

Ο δρόμος λειτούργησε σαν καμβάς πάνω στον οποίο χύθηκε ατάκτως ο ασβέστης και διαμορφώθηκε το τελικό "έργο" από τα σημάδια που άφηναν τα αυτοκίνητα περνώντας από πάνω του, θυμίζοντας το έργο του R. Smithson "asphalt rundown" που φαίνεται στη διπλανή φωτογραφία.

Robert Smithson, Asphalt Rundown
πηγή εικόνας: Land and environmental art,
Phaidon Press, σ. 98

Λόγω πολυκοσμίας και μεγάλης ζέστης κατά τη διαδρομή του τρένου ταξιδεύω όρθιος κοιτώντας συνεχώς έξω από το παράθυρο. Ενασχόληση και πάλι με την έννοια της θέασης μέσα από ένα κάδρο όπως αυτό που δημιουργεί το παράθυρο του τρένου, κάθετο ή οριζόντιο. Εστίαση του ενδιαφέροντος ξανά στα σημάδια εκείνα που προκαλούν το βλέμμα στιγμιαία και από μακριά θεωρώντας τα σαν αποσπάσματα της προσωπικής τοπιογραφίας. Συνειδητοποιώ και αποφασίζω πως αυτό που με ενδιαφέρει να παραχθεί σαν έργο της διπλωματικής δεν είναι μια υποθετική κατασκευή που ν' αναπαρίσταται μόνο στα γραμμικά ή φωτορεαλιστικά σχέδια αλλά μια πραγματική κατασκευή τοποθετημένη στο τοπίο σαν ένα επιπρόσθετο μέρος της όπως αυτά που παρατηρώ.

11. ΒΟΛΟΣ - ΣΚΙΑΘΟΣ

Τετάρτη 13 Ιουλίου 2005

Αυθημερόν ταξίδι και περιπλάνηση διάρκειας 10 ωρών

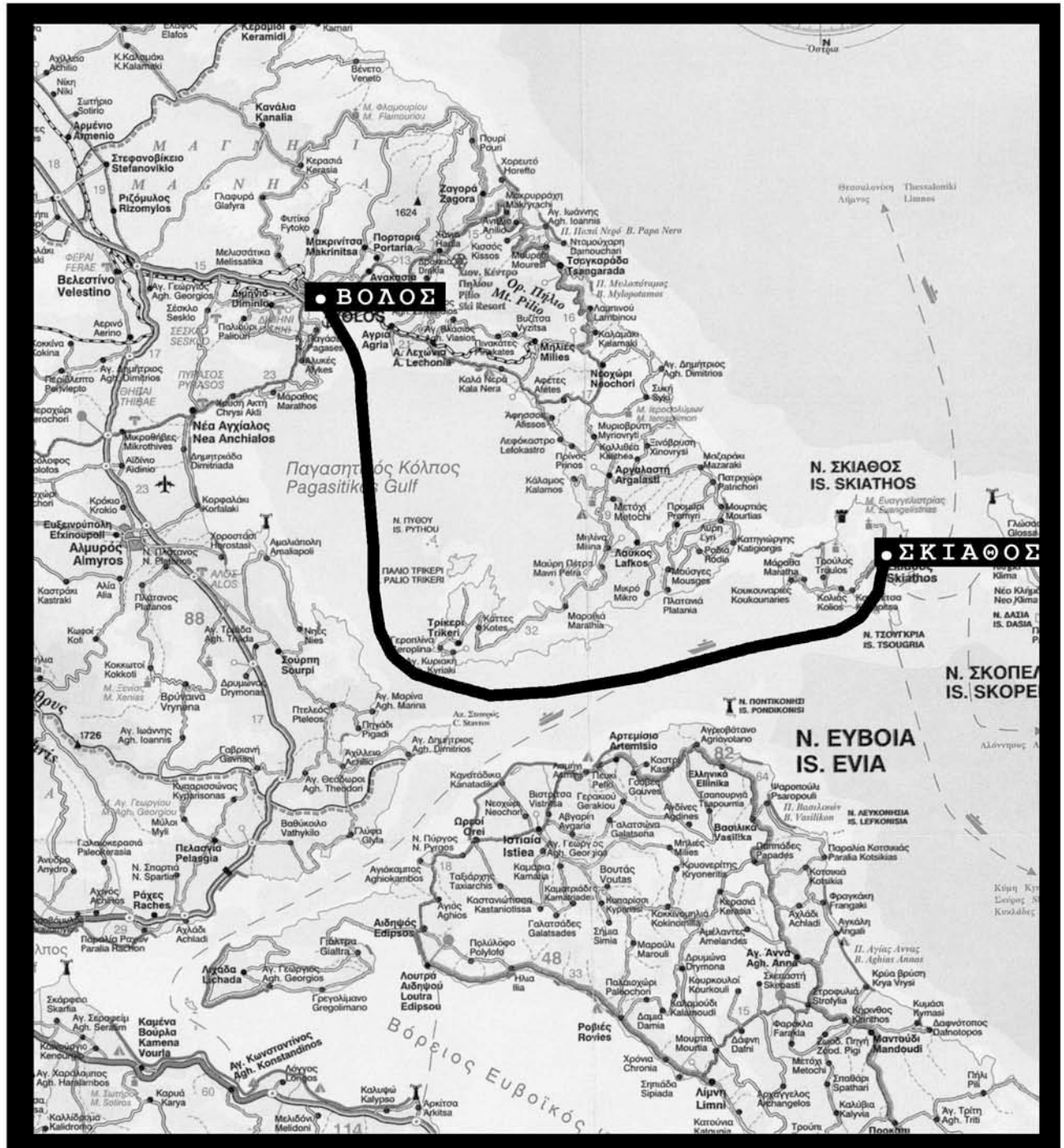
Αναχώρηση από Βόλο: 08.00π.μ.

Αφιξη στη Σκιάθο: 11.00π.μ.

Διάρκεια Παραμονής: 11.00π.μ. - 16.30μ.μ.

Αναχώρηση από Σκιάθο: 16.30μ.μ.

Αφιξη στο Βόλο: 18.00μ.μ.

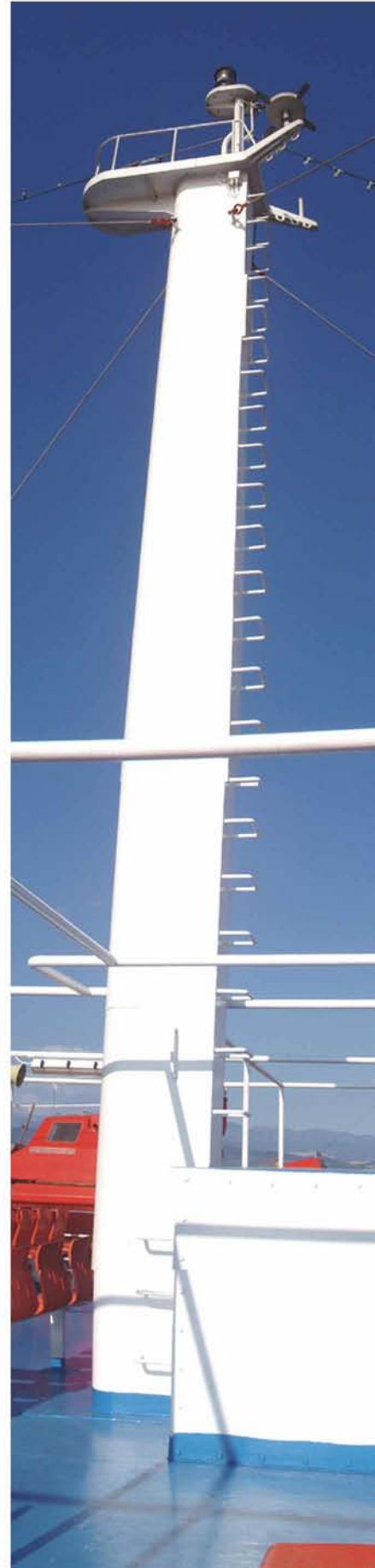

>> FOUNDING OBJECT 7

Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού στο καράβι κάθομαι στο κατάστρωμα κοιτώντας τη θάλασσα. Το σημείο του καραβιού που φαίνεται στη διπλανή κάθετη φωτογραφία μου κεντρίζει την προσοχή σαν μια σκάλα με μια εξέδρα στο τέλος της για την θέαση του θαλασσινού τοπίου.

Παράλληλα ανακαλύπτω ότι οι σιδερένιες πέργκολες του καταστρώματος λειτουργούν, όπως στο Τρίκερι, σαν κάδρα ζωντανών φωτογραφιών του τοπίου που εδώ λόγω της κίνησης του καραβιού συνεχώς αλλάζουν. Μοιάζει ίσως περισσότερο με το φακό της κάμερας σαν να καταγράφει καρέ από μια κίνηση.

Αρχίζω και επικεντρώνομαι όλο και περισσότερο στην αναζήτηση αντικειμένων που εξυπηρετούν τη θέαση είτε ως κάδρο είτε ως πλατφόρμα παρατήρησης σε συνδιασμό με τους συνειρμούς που αυτή δημιουργεί.

12. ΑΘΗΝΑ - ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΗ ΡΑΦΗΝΑΣ

Τετάρτη 20 Ιουλίου 2005

Αυθημερόν περιπλάνηση διάρκειας 6 ωρών

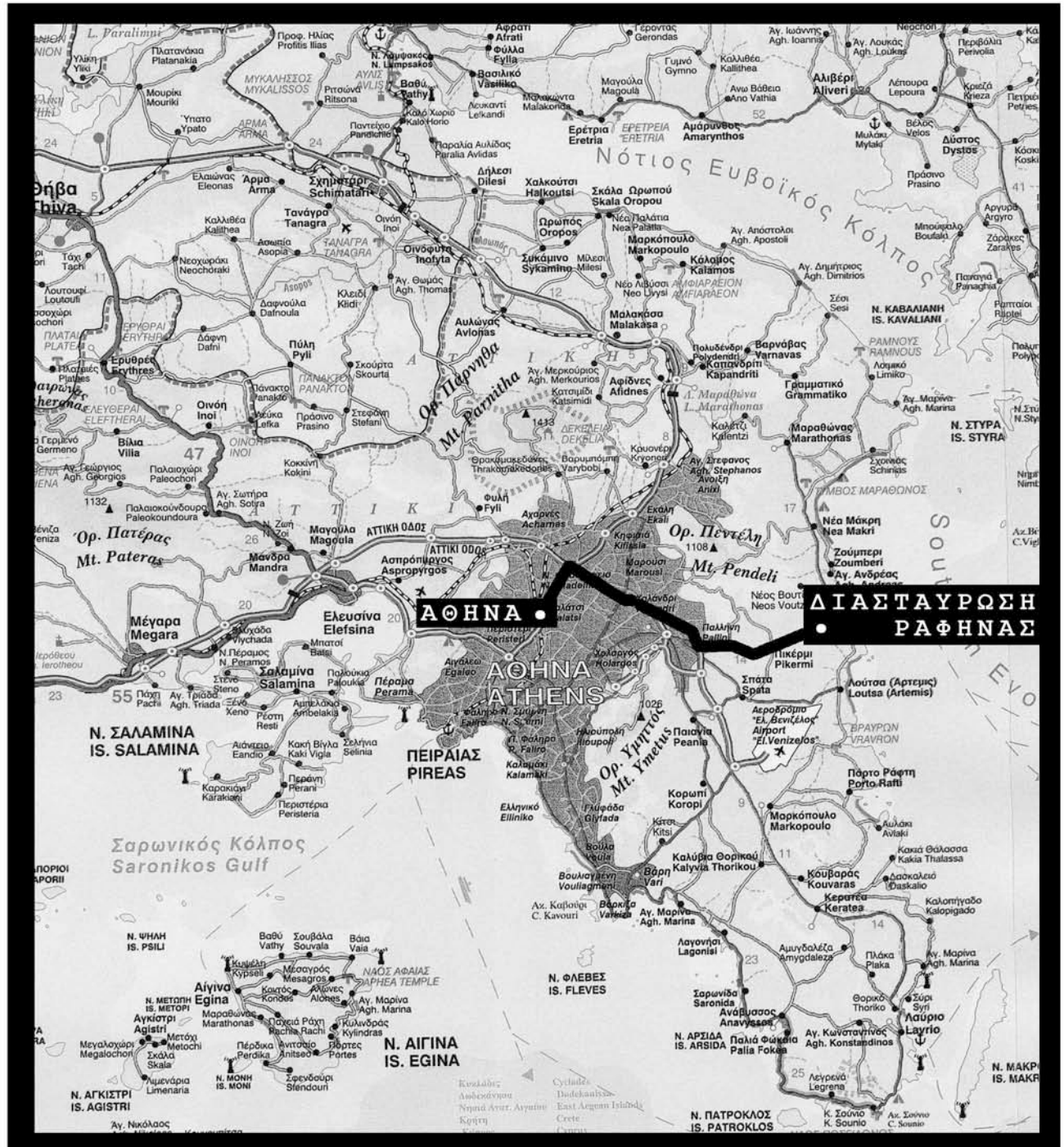
Αναχώρηση από Αθήνα: 15.00μ.μ.

Αφιξη στη Διασταύρωση Ραφήνας: 16.00μ.μ.

Διάρκεια Παραμονής: 16.00μ.μ. - 20.00μ.μ.

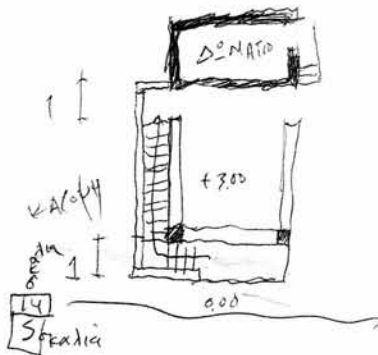
Αναχώρηση από Διασταύρωση: 20.00μ.μ.

Αφιξη στην Αθήνα: 21.00μ.μ.

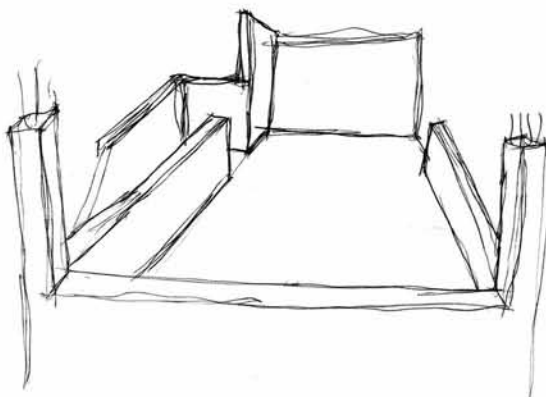
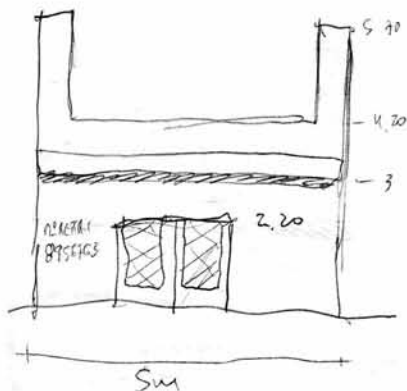

>> FOUNDING OBJECT 8

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΔΡΑΣΗ

Περπατώντας παρατήρησα από μακριά ανάμεσα στα δέντρα ένα ερειπωμένο σπίτι που μου προσέλκυσε την προσοχή. Στην ταράτσα του (ως πλατφόρμα) προεξείχαν οι δύο κολώνες δημιουργώντας στον υπαίθριο χώρο μια αίσθηση ενός σημείου θέασης του απέναντι δρόμου και οικισμού.

13. ΒΟΙΩΤΙΑ

Κυριακή 24 Ιουλίου 2005, πρώτη διαδρομή
Δευτέρα 25 Ιουλίου 2005, δεύτερη διαδρομή
Τρίτη 26 Ιουλίου 2005, τρίτη διαδρομή
Τετάρτη 27 Ιουλίου 2005, τέταρτη διαδρομή

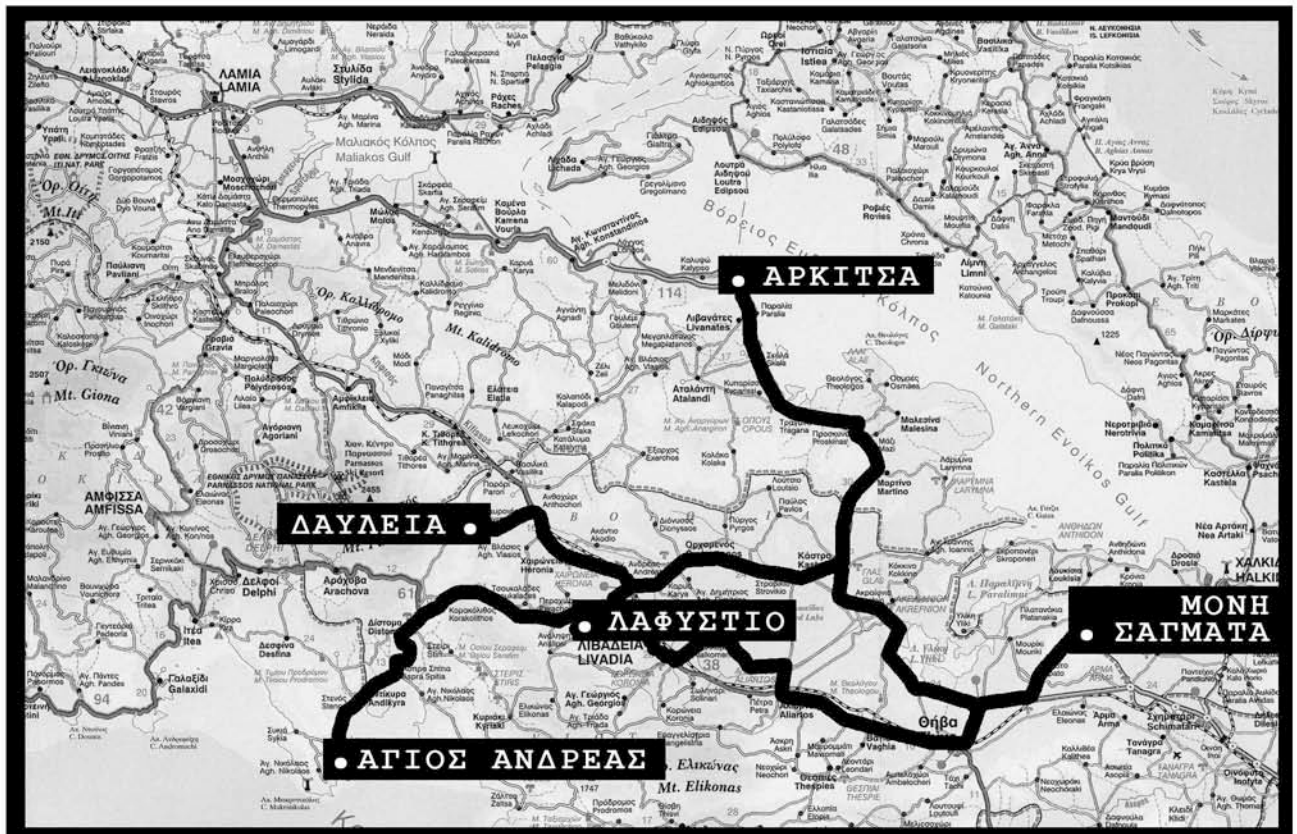
Τετραήμερη περιπλάνηση σε χωριά της Βοιωτίας με αφειτηρία το Λαφύστιο

Αναχώρηση από Λαφύστιο: 12.00π.μ. Άγιος Ανδρέας
Αφιξη στον Άγιο Ανδρέα: 13.00μ.μ.
Παραμονή στον Άγιο Ανδρέα: 13.00μ.μ. - 21.00μ.μ.
Αναχώρηση από Άγιο Ανδρέα: 21.00μ.μ.
Αφιξη στο Λαφύστιο: 22.00μ.μ.

Αναχώρηση από Λαφύστιο: 12.30μ.μ. κάμπος Κωπαΐδας, μονή Σαγματά
Διαδρομή στον κάμπο: 12.30μ.μ. - 15.30μ.μ.
Αφιξη στη Μονή Σαγματά: 15.30μ.μ.
Παραμονή: 15.30μ.μ. - 16.00μ.μ.
Αναχώρηση από Μονή Σαγματά: 16.00μ.μ.
Αφιξη στο Λαφύστιο: 17.30μ.μ.

Αναχώρηση από Λαφύστιο: 15.30μ.μ. Αρκίτσα
Αφιξη στην Αρκίτσα: 16.15μ.μ.
Παραμονή: 16.15μ.μ. - 20.00μ.μ.
Αναχώρηση από Αρκίτσα: 20.00μ.μ.
Αφιξη στο Λαφύστιο: 20.45μ.μ.

Αναχώρηση από Λαφύστιο: 11.00μ.μ. Δαύλεια
Αφιξη στη Δαύλεια: 11.30μ.μ.
Παραμονή: 11.30μ.μ. - 14.00μ.μ.
Αναχώρηση από Δαύλεια: 14.00μ.μ.
Αφιξη στο Λαφύστιο: 15.00μ.μ.

>> FOUNDING OBJECT 9

Κατά την επίσκεψη στον κάμπο της Κωπαΐδας δόθηκε ιδιαίτερη προσοχή στην αναγνώριση της τυπολογίας αυτοσχέδιων κτισμάτων σαν αυτά των φωτογραφιών κυρίως σε λεπτομέρειες όπως ο φεγγίτης πάνω από την πόρτα στο πρώτο ή ο ρυθμός και η χρήση χρωματιστών κομματιών τσίγγου στο δεύτερο.

>> FOUNDING OBJECT 10

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΔΡΑΣΗ

Κατά την επίσκεψη και στάση στο πάρκο του Αλιάρτου πρόσεξα τον τοίχο απόκρυψης της τουαλέτας. Πρόκειται για δύο ημικυκλικούς μπετονένιους τοίχους με ενδιάμεσο κενό μεταξύ τους που δημιουργεί το χώρο εισόδου. Στις άκρες του κάθε τοίχου υπάρχουν από δύο ελεύθερα παράθυρα θέασης του πάρκου κατά την έξοδο από την τουαλέτα.

>> FOUNDING OBJECT 11

Το ερειπωμένο κτίσμα βρίσκεται λίγα μέτρα πριν τη διασταύρωση της Εθνικής Οδού με την παράκαμψη της Θήβας. Είναι ένα κτίριο με εναπομείναντες τοίχους και κουφώματα μόνο. Χρησιμεύει κυρίως ως τόπος επικόλλησης διαφημίσεων κάθε είδους για τους οδηγούς. Παράλληλα όμως οι σκελετοί από τα κουφώματα χρησιμεύουν και ως ξεχωριστά μικρά παράθυρα θέασης του δρόμου που στην ένωση τους δημιουργούν την εικόνα του του απέναντι τοπίου.

14. ΚΡΗΤΗ

Σάββατο 6 Αυγούστου - Τετάρτη 10 Αυγούστου 2005

Τετραήμερη περιπλάνηση στο νησί της Κρήτης με αφετηρία τη Σταλίδα

Αναχώρηση για την Κρήτη (06/08): 22.00μ.μ.
Αφιξη στο Ηράκλειο (07/08): 06.00π.μ.
Αναχώρηση για Σταλίδα: 07:00π.μ.
Αφιξη στη Σταλίδα: 08.00π.μ.

Δευτέρα 8 Αυγούστου 2005, πρώτη διαδρομή

Άγιος Νικόλαος

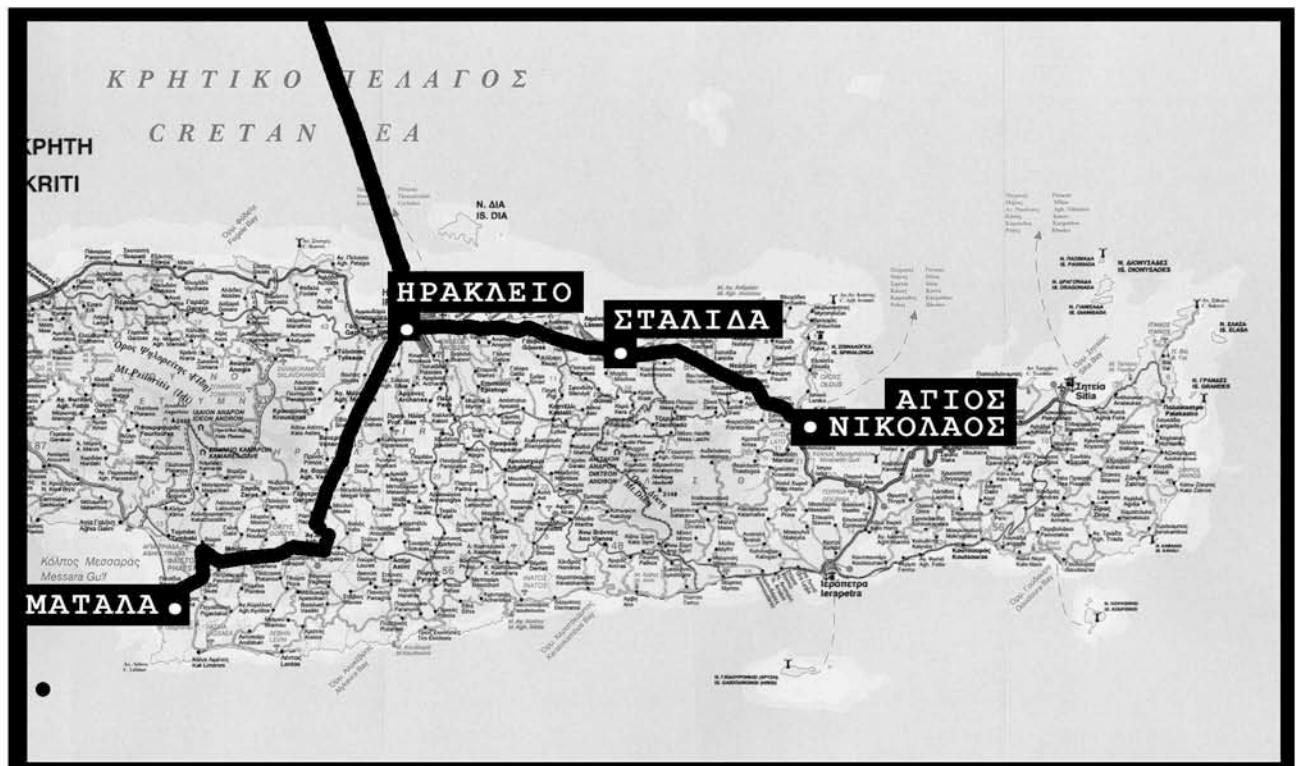
Αναχώρηση από Σταλίδα: 14.00μ.μ.
Αφιξη στον Άγιο Νικόλαο: 16.00μ.μ.
Παραμονή: 16:00μ.μ - 21:00μ.μ.
Αναχώρηση από Άγιο Νικόλαο: 21.00μ.μ.
Αφιξη στη Σταλίδα: 22.30μ.μ.

Τρίτη 9 Αυγούστου 2005, δεύτερη διαδρομή

Μάταλα

Αναχώρηση από Σταλίδα: 10.00μ.μ.
Αφιξη στα Μάταλα με ενδιάμεση στάση και ανταπόκριση στο Ηράκλειο: 13.30μ.μ.
Παραμονή: 13.30μ.μ - 20:00μ.μ.
Αναχώρηση από Μάταλα: 20.00μ.μ.
Αφιξη στη Σταλίδα με ενδιάμεση στάση και ανταπόκριση στο Ηράκλειο: 23.00μ.μ.

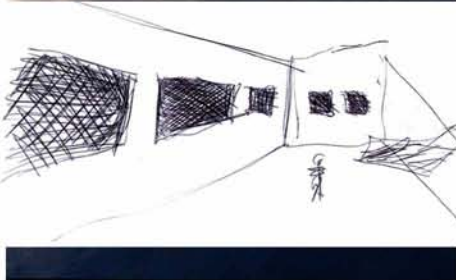
Αναχώρηση από Σταλίδα (10/08): 19.00μ.μ.
Αφιξη στο Ηράκλειο: 21.00μ.μ.
Αναχώρηση από Ηράκλειο: 22.00μ.μ.
Αφιξη στον Πειραιά: 05.30π.μ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΔΡΑΣΗ

>> FOUNDING OBJECT 12

Ταξιδεύοντας με το καράβι για την Κρήτη μου κέντρισε την προσοχή ο χώρος του πίσω καταστρώματος, ένα ανοιχτό μεγάλο αίθριο με ψηλούς μεταλλικούς τοίχους με ενδιάμεσα κενά να λειτουργούν ως οθόνες θέασης της θάλασσας. Μερικά από τα υπόλοιπα κάγκελα του καταστρώματος δημιουργούν ξανά και εδώ κάδρα ζωντανών φωτογραφιών. Το ιδιαίτερο ενδιαφέρον όμως που παρουσιάζει ο μεγάλος κενός χώρος του αιθρίου είναι πως λειτουργεί ως πλατφόρμα που περιμετρικά εκτίθενται ζωντανές και συνεχώς μεταβαλλόμενες φωτογραφίες. Η αίσθηση του χώρου χωρίς ψηλούς τοίχους και παράθυρα αλλά μόνο με ένα απλό συνεχόμενο κάγκελο θα έδινε μια εντελώς διαφορετική αίσθηση καθώς θα επέτρεπε στο θεατή τη γενική εποπτεία του πελάγους. Με τη συγκεκριμένη παρέμβαση ο κάθε επιβάτης - θεατής καλείται να επιλέξει κάθε φορά ένα από τα διάφορα σημεία του χώρου για να σταθεί και να κοιτάξει το πέλαγος κατά το ταξίδι του.

ΑΥΤΟ Ή ΤΟ ΑΛΛΟ ;

Η συγκεκριμένη φωτογραφία μέσα από τον τίτλο και την απεικονιζόμενη δράση συμβολίζει την έννοια της απόφασης και του δίλληματος, θέλοντας να μιλήσει για την αμφιβολία και τα ερωτήματα κατά τη διάρκεια των αποφάσεων που καλείται ο καθένας να απαντήσει για να καταλήξει σ' αυτές.

Παράλληλα η ύπαρξη του προβολέα από αριστερά φωτίζοντας έντονα το ένα παράθυρο και δίνοντας σκιά στο άλλο ενισχύει το ερώτημα και το δίλημμα μέσα από τις έννοιες του φωτεινού και του σκοτεινού που συμβολίζουν αντίστοιχα το σίγουρο, το ασφαλές και το (υψηλότεικά) μυστηριώδες όσο και αβέβαιο.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΔΡΑΣΗ

1.

2.

3.

Λόγω του δυνατού κύματος καθ' όλη τη διάρκεια της μέρας κολύμπησα ελάχιστα. Καθόμουν στην ψάθα κοιτώντας τα βράχια ή το κύμα. Πρόσεξα την ορμή που ερχόταν παρασέρνοντας οποιοδήποτε αντικείμενο και κάνοντας τους ανθρώπους να παραπατούν. Με το πέρασμα του κύματος κάθε ίχνος στην άμμο έσβηνε. Σκέφτηκα αμέσως ότι η στιγμιαία μου παρουσία εκεί οριζόταν μέσα από τα ίχνη που άφηνα στην άμμο κατά το περπάτημα, τα οποία τις επόμενες στιγμές εξαφανίζονταν ή αλλοιωνόταν από το δυνατό κύμα (τον εξωτερικό παράγοντα) αποκτώντας μια νέα μορφή και νόημα και αποφάσισα να πλάσω ένα παιχνίδι. Πραγματοποίησα μια πορεία από τα βράχια ως την ψάθα μου περπατώντας πάνω στο όριο της γραμμής που έφτανε το κύμα σέρνοντας τα πόδια μου στην άμμο.

Γυρνώντας να κοιτάξω προς τα πίσω στο τέλος θέλοντας να δω τι απέμεινε από την πορεία μου πρόλαβα να δω μόνο μερικά αποσπάσματα των ιχνών μου στην άμμο κάνοντας παράλληλους συνειρμούς γύρω από την έννοια της μνήμης. Αυτό που βλέπω σαν ίχνος είναι αυτό που τελικά μένει ή όχι; Όσα δεν φαίνονται στην επιφάνεια μετά από κάθε πορεία, αλλά αποτελούν τους σιωπηλούς συνδυαστικούς κρίκους τι ρόλο προσδιορίζουν σε κάθε πορεία;

4.

5.

6.

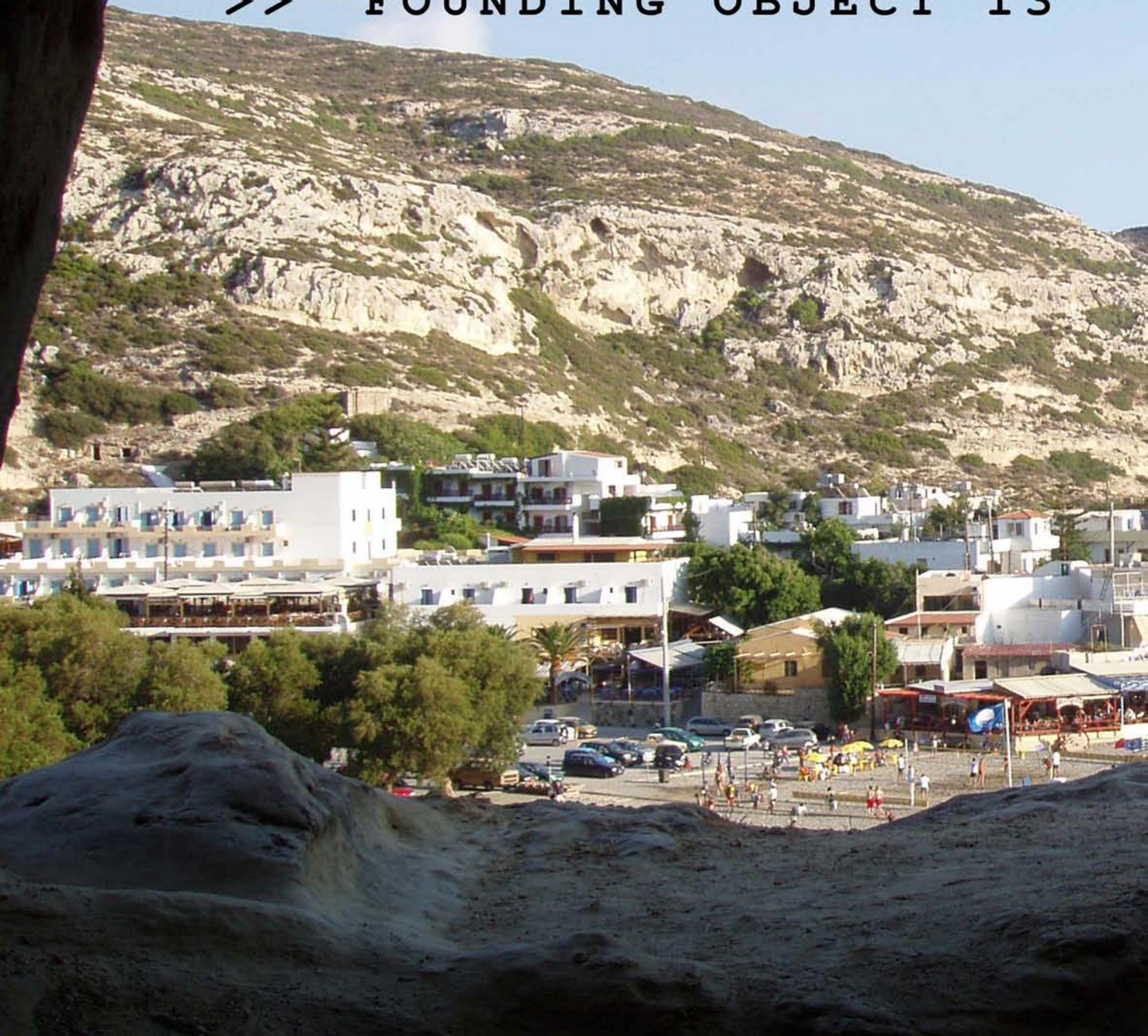
Πριν την αναχώρηση από την παραλία, επισκέφτηκα τις σπηλιές επάνω στα βράχια. Θυμήθηκα πως κατά την πρώτη μου επίσκεψη στα Μάταλα σε πολύ μικρή ηλικία είχα προσέξει ζωγραφιές και χαράξεις πολλών επισκεπτών σαν ίχνος από το πέρασμα τους που σήμερα με την πάροδο του χρόνου είχαν εξαφανιστεί. Παράλληλα πρόσεξα κάποια μικρά ίχνη παλιότερης παρουσίας ανθρώπων είτε με τη μορφή στάχτης από κάποια φωτιά, είτε ως οσμές, είτε απλά πατημασιές από παπούτσια στην άμμο. Κάνοντας έναν μικρό παραλληλισμό με τη δράση στην άμμο και το σβήσιμο των ιχνών αποφάσισα τότε να αφήσω το ίχνος της παρουσίας μου στην παραλία εκείνη την μέρα μέσα από τη χάραξη με μια πέτρα του τίτλου της εργασίας μέσα σε μια σπηλιά αφήνοντας αόριστο το χρόνο διάρκειας του εκεί.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ ΔΡΑΣΗ

>> FOUNDING OBJECT 13

Τα βράχια της παραλίας με τις σπηλιές μοιάζουν με μια όψη ενός κτίσματος. Κοιτώντας μέσα από τα βράχια κοιτάμε σαν από ένα φυσικό παράθυρο την θέα της παραλίας. Οι συγκεκριμένη διαμόρφωση των βράχων είναι μάλιστα το μοναδικό φυσικό founding object που ανακαλύφθηκε κατά τη διάρκεια των περιπλανήσεων που σχετίζεται με τη θέαση.

15. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - ΟΥΡΑΝΟΥΠΟΛΗ

Τρίτη 30 Αυγούστου 2005

Αυθημερόν περιπλάνηση διάρκειας 11 ωρών

Αναχώρηση από Θεσσαλονίκη: 10.30π.μ.

Αφιξη στην Ουρανούπολη: 13.30μ.μ.

Διάρκεια Παραμονής: 13.30π.μ. - 18.30μ.μ.

Αναχώρηση από Ουρανούπολη: 18.30μ.μ.

Αφιξη στη Θεσσαλονίκη: 21.30μ.μ.

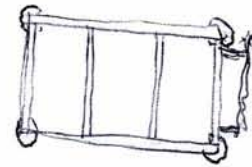
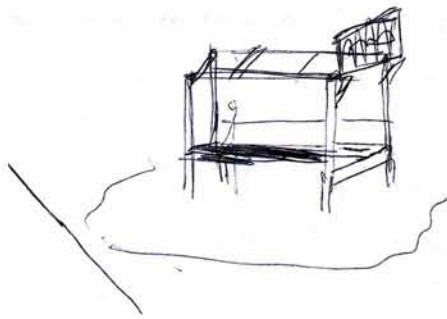

Η διαδρομή με το λεωφορείο ως την Ουρανούπολη διαρκεί 3 ώρες, κάνοντας από την Αρναία και μετά στάση σχεδόν σε κάθε χωριό που συναντά. Κοιτώντας έξω από το τζάμι συνεχώς πρόσεξα και εδώ όπως στα χωριά του Θεσσαλικού κάμπου τις τυπολογίες των στάσεων αναμονής έξω από τα χωριά, φωτόγραφίζοντας όσες προλάβαινα από το λεωφορείο. Φτάνοντας λίγο έξω από την Ουρανούπολη, παρατήρησα βιαστικά περνώντας την στάση της παρακάτω φωτογραφίας που μου τράβηξε το ενδιαφέρον λόγω της απλής και αρχέτυπης δομής της και ξεκίνησα να την επισκέφτώ αμέσως μετά την άφιξη μου.

>> FOUNDING OBJECT 14

14.10.17

Οι μεγάλοι κορμοί δέντρων χρησιμεύουν σαν κολώνες με διαφορά ύψους οι μπρος από τις πίσω για να δημιουργείται μια μικρή αίσθηση σκεπής. Οι περιμετρικές σανίδες που τοποθετούνται για να "δέσουν" το κτίσμα, ταυτόχρονα λειτουργούν οι πίσω ως πλάτη του καθίσματος και οι πλαϊνές για ν' ακουμπήσουν οι σανίδες του καθίσματος.

Ειδικό ενδιαφέρον έχει η στέγη, με τοποθετημένο μόνο έναν σκελετό που αναμένει ένα στέγάστρο. Αριστερά έχει επικολληθεί κατασκευή διαφημιστικού ταμπλώ με επιγραφές και από τις δύο πλευρές τονίζοντας τη λειτουργία της διαφήμισης στους χώρους στάσης. Το κενό του σκελετού της οροφής δημιουργεί σε αυτόν που κάθεται ένα κάδρο θέασης προς την επιγραφή.

16. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΒΟΛΟΥ

Διαδρομή:

Αναχώρηση από την οδό Βλαχάβα.

Πέρασμα από τις οδούς Φιλιππίδη, Γ. Δήμου, Κασσαβέτη.

Αφιξη στον Περιφερειακό στη διασταύρωση με την οδό Κασσαβέτη.

Περίπατος στο τμήμα του Περιφερειακού από το λόφο της Γορίτσας ως τον χείμαρρο Κραυσίδωνα.

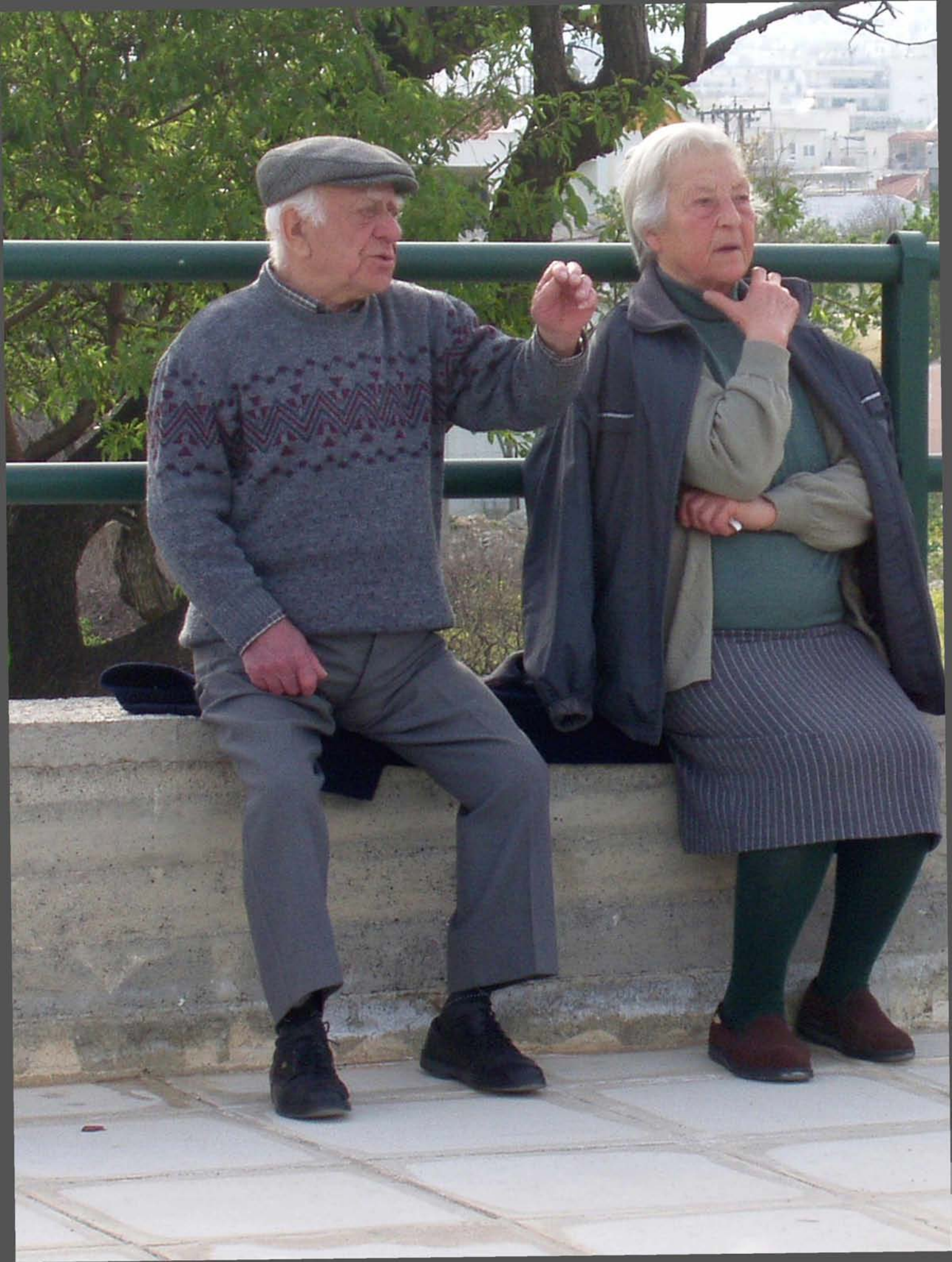
Επιστροφή στην οδό Βλαχάβα μέσα από τυχαίες κάθε φορά διαδρομές

Αυτό που κυριαρχεί κατά τη διάρκεια των περιπάτων στον Περιφερειακό είναι η ιδιότυπη συνθήκη μεταξύ των ανθρώπων. Ο δρόμος βρίσκεται υπό κατασκευή επομένως η κυκλοφορία των οχημάτων λόγω έργων απαγορεύεται. Έτσι, ο δρόμος έχει μετασχηματιστεί σε τόπο καθημερινού περιπάτου. Αυτό που κυριαρχεί και χαρακτηρίζει την ατμόσφαιρα του δρόμου είναι οι γνωριμίες μέσα από την κοινή καθημερινή δράση, οι χαιρετισμοί και οι ολιγόλεπτες στάσεις επικοινωνίας ή ξεκούρασης στα μπετονένια τοιχάκια κάτω από τα κάγκελα μεταξύ των περιπατητών. Η συχνή μου παρουσία εκεί και η προσωπική εμπλοκή και γνωριμία με μερικούς ηλικιωμένους με οδηγεί στην απόφαση κατασκευής ενός ημιυπαίθριου και άνετου χώρου στάσης και επικοινωνίας αντί των τοίχων ή των καγκέλων προσπαθώντας να τονίσει ακόμη περισσότερο τον εφήμερο χαρακτήρα του δρόμου.

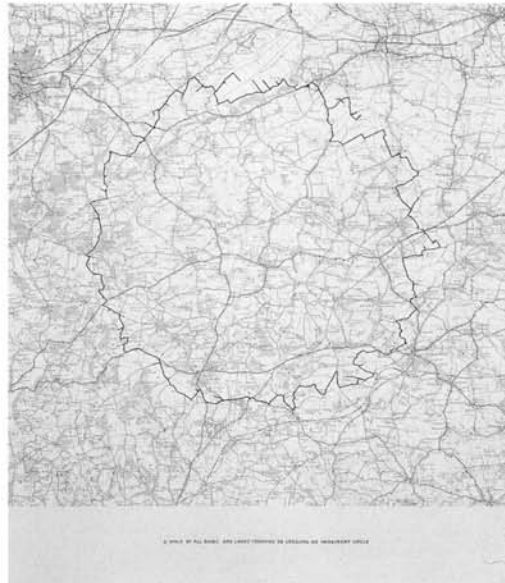

Ζ Η Τ Η Μ Α Τ Α

Ο Walter Benjamin μιλά για τον «πλάνητα (*flaneur*) που πηγαίνει να βοτανολογήσει στην άσφαλτο. [...] ο δρόμος γίνεται κατοικία για τον πλάνητα που νιώθει σαν το σπίτι του ανάμεσα στις προσόψεις των κτιρίων»¹. Το κίνημα των ντανταϊστών χρησιμοποίησε την άσκοπη περιπλάνηση στην πόλη σαν ένα ακόμα μέσο του τρόπου της έκφρασης του². Οι καταστασιακοί μέσα από το κείμενο τους για «την θεωρία της περιπλάνησης», επίσης το ίδιο. Το κίνημα της Land Art μεταφέρει την περιπλάνηση από το αστικό στο φυσικό τοπίο. Ο Richard Long χρησιμοποιεί το ανθρώπινο σώμα στην προσωπική του περιπλάνηση είτε ως «ζωγραφικό εργαλείο» που περπατώντας δημιουργεί με το ίχνος του γραμμές πάνω στο έδαφος (*Line Made By Walking*), είτε ως «μαρκαδόρο» που σημειώνει διαδρομές πάνω στον φυσικό χάρτη (*A walk by all roads and lanes - Touching or crossing an imaginary circle*)³. Η περιπλάνηση στο συγκεκριμένο θέμα χρησιμεύει σαν μεθοδολογικό εργαλείο σχεδιασμού. Στοχεύει στην εξερεύνηση της έννοιας της εστίας και της σχέσης ανθρώπου - υπαίθριας κατοίκησης ή παρατήρησης, μέσα από την ανακάλυψη των «founding objects» δια μέσου των ψυχικών διαθέσεων και της πραγματοποίησης δράσεων στο τοπίο.

Φυλλάδιο από την επίσκεψη των Ντανταϊστών στην εκκλησία του "Saint Julien le pauvre"

Richard Long, "A walk by all roads and lanes" πηγή εικόνας: Land and environmental art, Phaidon press, σ. 126

Richard Long, "A line made by walking" πηγή εικόνας: Land and environmental art, Phaidon press, σ. 124

¹ Walter Benjamin, Ο πλάνης, *Σαρλ Μπωντλαίρ - ένας λυρικός στην ακμή του καπιταλισμού*, εκδ. Αλεξάνδρεια, σ. 44-45

² « [...] This is not an anticlerical demonstration, as one might be tempted to believe, but rather a new interpretation of nature applied, this time, not to art but to life [...]», Francesco Carreri, *Walkscapes - Walking as an aesthetic practice*, εκδ. GG, Βαρκελώνη 2002, σ. 75

³ Land and environmental art, εκδ. Phaidon, 1998, σ. 124, 126

«Για να δεις θέλεις το χρόνο σου, αλλιώς νομίζεις ότι βλέπεις αλλά είσαι τυφλός. Η ύπαρξη της εικόνας και μόνο δεν αποτελεί απόδειξη της όρασής μας. Το «βλέπω» δεν είναι απλώς μια βιολογική λειτουργία. Είναι και ψυχική και πνευματική δυνατότητα»⁴

Πρωταρχική σημασία κατά τη διάρκεια των επισκέψεων στους τόπους, δόθηκε στην φωτογραφική αποτύπωση σημείων της διαδρομής που προκαλούν υποκειμενικό ενδιαφέρον λόγω της μοναδικότητας του βιώματος της στιγμής. Πίσω από την κάθε φωτογραφία κρύβεται η ανάμνηση της στιγμής, σαν ένα είδος εικονογραφικού ημερολογίου. Πρόκειται ουσιαστικά για μια ταυτόχρονη περιπλάνηση σώματος, βλέμματος, μνήμης και εμπειρίας. Θεωρώ τη φωτογραφική μηχανή σαν προέκταση του ανθρώπινου σώματος. Ο Άρης Κωνσταντινίδης γράφει ότι «χαρίζει στον άνθρωπο ένα τρίτο μάτι και του επιτρέπει ν' αποτυπώνει σκηνές της καθημερινής ζωής, όσο και όλη την πραγματικότητα που την περιβάλλει, γρήγορα και με μια μοναδική και αντικειμενική πειστικότητα»⁵ και αναρωτιέται στη συνέχεια θεωρώντας την ως έναν άλλο τρόπο γραφής (φωτογραφία)⁶ «με χέρια που βλέπουνε και μάτια που αισθάνονται». «Πόσοι όμως από μας βλέπουνε και συνθέτουν; Πόσοι έχουν την ικανότητα να ξεχωρίσουν την ποιότητα ενός αντικειμένου, το ιδιαίτερο κάποιας μορφής, το σημαντικό απ' το ασήμαντο; Και τούτο το ιδιαίτερο, το μοναδικό, να το βγάλουνε μόνο του μέσα από το πλήθος και τη στριμωγμένη πεζότητα και να το αποτυπώσουν σε μια πρωτοφανέρωτη και πρωτότυπη εικόνα;»⁷ Περπατώντας, άρχισα ν' ανακαλύπτω αντικείμενα και κάθεται επιφάνειες έτσι φτιαγμένες που ν' αντιστοιχούν στον φωτογραφικό φακό και να παράγουν ζωντανές φωτογραφίες. Εστίασα το ενδιαφέρον μου στον παραλληλισμό του φακού με τις εναλλαγές του κάδρου που δημιουργούν οι διάφορες φυσικές ή τεχνητές κατασκευές ενώ ασχολήθηκα με την έννοια του κάδρου στην ζωγραφική μελετώντας πίνακες των Magritte, Hopper και Friedrich. Όπως η τοποθέτηση ξύλων ή οποιωνδήποτε άλλων υλικών σ' ένα τετράγωνο σχήμα αμέσως δημιουργεί ένα κάδρο και διαχωρίζει ότι υπάρχει εντός αυτού από τον υπόλοιπο κενό χώρο, έτσι και κατά τη διαδικασία της θέασης, το μάτι, δημιουργεί σε συγκεκριμένα σημεία ένα νοητό πλαίσιο που ξεχωρίζει και απομονώνει σημεία της φύσης από το γύρω όλον. Παράλληλα ανακάλυψα σημεία και χώρους που γεννούν εκτός από τη θέαση, τη διάθεση για στάση. Είναι σημεία ή υπάρχοντα αντικείμενα με οποιαδήποτε χρήση και ελεύθερη διαμόρφωση που παραπέμπουν σ' αυτή την ιδιότητα και μπορεί να ιδωθούν ως πλατφόρμες στάσεων ή χωρικών γεγονότων φιλοξενώντας οποιεσδήποτε δράσεις. Χωρικές δομές, που προ(σ)καλούν το άτομο να τις επισκεφτεί. Γιατί σταματώ όμως εκεί και όχι κάπου αλλού; Τι το ξεχωριστό και ιδιαίτερο έχουν αυτά τα τοπία και γεννούν την εστιακότητα και την ανάγκη φωτογραφικής αποτύπωσης της στιγμής;

4 Woody Allen, συνέντευξη στο περιοδικό *BHMAgazino*, τεύχος 274, Κυριακή 15/01/2006, σ. 28

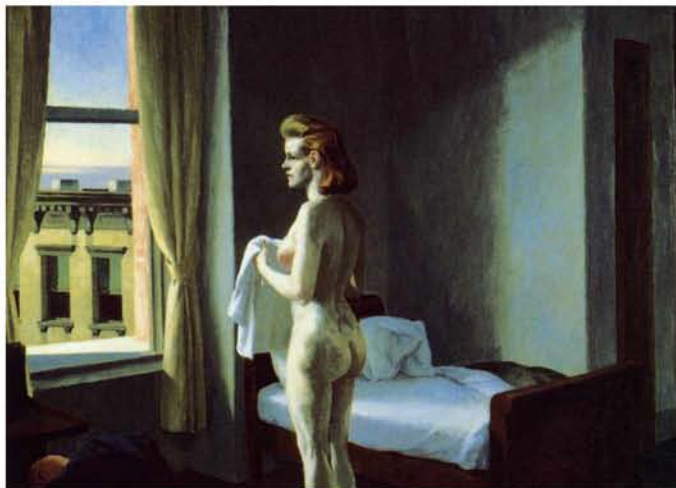
5 Άρης Κωνσταντινίδης, *Φωτογραφίες και λίγα λόγια, Για την Αρχιτεκτονική*, εκδ. Άγρα, Αθήνα 1987, σ. 299

6 Άρης Κωνσταντινίδης, ο.π., σ. 300

7 Άρης Κωνσταντινίδης, ο.π., σ. 110-111

Πίνακας του Magritte

Πίνακας του Hopper

Πίνακας του Friedrich

Η διαφορά και η ιδιαιτερότητα αυτών των τοπίων που στέκομαι από τα υπόλοιπα είναι πως σ' εκείνα συμβαίνει μια προσωπική ψυχική διεργασία κατά την παρατήρησή τους.

Ο Simmel γράφει πως «προκύπτει ένα τοπίο όταν κάποια φυσικά στοιχεία που παρατίθενται διάσπαρτα στο έδαφος συνοψίζονται σ' ένα ιδιαίτερο είδος ενότητας . [...] Φορέας τούτης της ενότητας είναι οπωσδήποτε αυτό που αποκαλείται «ψυχικός τόνος» του τοπίου»⁸. Άρα το τοπίο δημιουργείται από την πνευματική διαδικασία που συμβαίνει μέσα από το βλέμμα μας σε διάφορα αποσπάσματα της φύσης που συγκροτούν μια ενότητα. Τα σκόρπια αποσπάσματα φύσης δε συγκροτούν από μόνα τους ένα τοπίο. «Ένα τέτοιο είδος περιεχόμενο του οπτικού πεδίου δεν μπορεί να δεσμεύει τις αισθήσεις μας. Η συνείδηση μας πρέπει να αποκτήσει μια νέα ολότητα, κάτι το ενιαίο, το οποίο να υπερβαίνει τα στοιχεία να μην είναι προσδεδμεμένο στις ξεχωριστές του σημασίες και να μη συντίθεται από αυτά κατά τρόπο μηχανικό. Μόνο τότε προκύπτει ένα τοπίο»⁹ καταλήγει ο Simmel, ενώ συνεχίζει παρακάτω λέγοντας: «η ενότητα η οποία πραγματώνει το τοπίο σαν τέτοιο και ο ψυχικός τόνος που αυτό μας μεταδίδει και με τον οποίο το περικλείουμε, δεν αποτελούν παρά εκ των υστέρων αναλύσεις ενός και του αυτού ψυχικού ενεργήματος». Διερωτάται επομένως «μήπως στην πραγματικότητα ο ψυχικός τόνος του τοπίου και η εποπτική ενότητα του τοπίου είναι ένα και το αυτό, ιδωμένο απλώς από δύο πλευρές; Μήπως και τα δύο αποτελούν το ένα και μοναδικό και απλώς διπλά εκφραζόμενο μέσο, με τη βοήθεια του οποίου η ψυχή που παρατηρεί, πραγματώνει ακριβώς μέσα από αυτά τα διαδοχικά κομμάτια ένα τοπίο;»¹⁰

Σύμφωνα με τα παραπάνω, η σχέση τοπιακών αφορμών και ψυχικών διαθέσεων είναι αμφίδρομη και οδηγεί στο ίδιο συμπέρασμα.

Είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Κοιτώντας έξω στην εικόνα του τοπίου κοιτάμε μέσα στον εαυτό μας. Πολύ ακραία εν τέλει, τοπίο είμαστε εμείς, τοπίο είναι αυτό που εμείς βλέπουμε. Αυτό που βιώνουμε ως τοπίο, είναι ό,τι συμβαίνει μέσα μας κατά τη σύμπραξη αυτού που βλέπουμε και αυτού που αισθανόμαστε στιγμιαία. Τα παραπάνω χωρικά σημεία λειτουργούν σαν το μέσο μετάβασης που μας οδηγούν να κοιτάξουμε μέσα μας.

⁸ Georg Simmel, Φιλοσοφία του τοπίου, Περιπλάνηση στη νεωτερικότητα, Αθήνα 2004, σ. 187

⁹ Georg Simmel, ο.π., σ. 178

¹⁰ Georg Simmel, ο.π., σ. 188

Η στάση και η διαδικασία της παρατήρησης λειτουργούν σαν μια διαδικασία πέψης. Ό,τι «τροφή» από εικόνες σκέψεις και κοινωνικές εμπειρίες έχει συλλέξει το μάτι και το μυαλό αντίστοιχα κατά τη διάρκεια της περιπλάνησης, αποθηκεύεται και «χωνεύεται» (επεξεργάζεται) κατά τη διάρκεια της στάσης. Είναι μια λειτουργία όπως αυτή των μηρυκαστικών ζώων που πρώτα καταπίνουν την τροφή τους και στη συνέχεια μόλις καθίσουν, τη αναμασούν και μετά τη χωνεύουν. Σ' αυτές τις στιγμές διενεργείται μια διαδικασία ύπνωσης. Είναι η στιγμή της απόσπασης από κάθε τι προσωρινό και η μεταφορά σ' έναν χρόνο άχρονο όπου φανερώνεται μόνο ό,τι ουσιαστικό μας απασχολεί. Για να επανέλθουμε στα λόγια του Lefevre και στα αρχικά ζητούμενα, οι στιγμές της στάσης για σκέψη και παρατήρηση είναι το απόλυτο βίωμα χωρίς καμία προσθήκη εξειδικευμένης δραστηριότητας. Είναι ο τρόπος επίτευξης του αρχικού προσωπικού στόχου. Είναι η στιγμή σε κάθε περιπλάνηση με την πιο ουσιαστική σημασία και ταυτόχρονα η ολοκλήρωσή της. Το ενδιαφέρον μας, έχει μονοπωλήσει η διαμόρφωση του τοπίου, το πώς να επεμβαίνουμε σχεδιαστικά και κατασκευαστικά μέσα σε αυτό, ενώ η διερεύνηση του βλέμματος ως σχεδιαστική πρακτική βρίσκεται σε υποτίμηση. Ποιος επομένως, μπορεί να είναι ο τρόπος ή αλλιώς η αρχιτεκτονική πρόταση με την οποία παρατηρούμε το τοπίο; Ποια η αρχιτεκτονική της μετάβασης;

Φωτογραφία του Αρη Κωνσταντινίδη

B

A Π Ο Τ Ο Α Ν Τ Ι Κ Ε Ι Μ Ε Ν Ο Σ Τ Ο Τ Ο Π Ι Ο

Τα δύο έργα που παρουσιάζονται, αποτελούν τις δύο όψεις του ίδιου νομίσματος. Το πρώτο είναι μια στάση επικοινωνίας στον Περιφερειακό δρόμο του Βόλου και το δεύτερο μία στάση θέασης στο τοπίο.

Η στάση επικοινωνίας προέκυψε σχεδόν σαν ανάγκη μέσα από τη συχνή παρουσία εκεί και την παρατήρηση όσων συμβαίνουν στο χώρο. Είναι μια κατασκευή που αφορά αποκλειστικά τον συγκεκριμένο τόπο που δημιουργήθηκε μέσα από την υπάρχουσα δομή του δρόμου, κοινωνική και κατασκευαστική.

Η στάση θέασης προέκυψε σαν αποτέλεσμα της διαδικασίας και της αίσθησης των αποσπασματικών και μοναδικών επισκέψεων σε τυχαίους τόπους. Έχει έναν ανεξάρτητο χαρακτήρα και σαν κατασκευή μπορεί να επικολληθεί σ' ένα οποιοδήποτε σημείο που παρουσιάζει ένα «τοπιακό» ενδιαφέρον για τον καθένα.

Το ιδιαίτερο ενδιαφέρων των εγχειρημάτων κρύβεται στην απόφαση για την ένα προς ένα κατασκευή και την επί τόπου τοποθέτησή τους. Η επιρροή, η άντληση και η συλλογή στοιχείων από το φυσικό ή χτισμένο περιβάλλον οδήγησε «σχεδόν αναγκαστικά» στην απόφαση παράκαμψης της ιδέας «σχεδίων για μια υποθετική κατασκευή στο τοπίο» και την αφοσίωση στην κατάθεση μιας ολοκληρωμένης κατασκευαστικής πρότασης. Στόχος είναι η ένταξη του έργου μέσα στην εικόνα του τοπίου και ιδιαίτερα η ανακάλυψη της αίσθησης που αυτό αναδεικνύει κατά τη βίωση και όχι η σημασία στο έργο καθ' αυτό σαν αντικείμενο.

Η γνωριμία με τα υλικά κατασκευής και τις δυνατότητές τους, η αναζήτηση οικοδομικών επιλύσεων στα μέτρα της κλίμακας των κατασκευών και η εμπλοκή σε προβλήματα κατασκευαστικότητας όπως η σωστή στατική επίλυση που να επεμβαίνει επηρεάζοντας όσο το δυνατόν λιγότερο τις σχεδιαστικές αρχές ήταν πρόθεση εξ' αρχής.

Τέλος υπήρξε η ανάγκη για την παραγωγή μιας «low tech» αρχιτεκτονικής, εύκολα προσβάσιμης στον καθένα με σαφείς αναφορές στα μικρά και ίσως αδιάφορα κτίσματα δρόμων της επαρχίας. Τα έργα δεν στοχεύουν σε μια πρωτοτυπία, αντίθετα σε μια δυνατότητα ευρύτητας που μπορεί να τα κάνει και οποιοσδήποτε άλλος. Νιώθω πως και οι πιο πολλοί συμφωνούμε με τον Κωνσταντινίδη όταν μιλά για την αναζήτηση της αλήθειας και εκθειάζει τη λαϊκή αρχιτεκτονική φωτογραφίζοντας μέσα αυτοσχέδιες κατασκευές. Παρ' όλα αυτά οι περισσότερες ιδέες για τον σχεδιασμό, τουλάχιστον στις νεότερες γενιές, εξ-αντλούνται από βιβλία και περιοδικά με ογκώδεις οικονομικά και στιλιστικά κατασκευές προοριζόμενες για εξειδικευμένες περιπτώσεις χρηστών που όπως είναι φυσικό δεν καταλήγουν στο ανάλογο σημασιολογικό μέγεθος.

Έτσι, μια τελική πρόθεση ήταν η σιωπηλή στάση στις φωνές των έτοιμων εικόνων και εύκολων διαπιστώσεων και το άνοιγμα αντίθετα, στην αναζήτηση του προσωπικού κόσμου.

Η περιπλάνηση στην ενδοχώρα με την κυριολεκτική και τη μεταφορική της σημασία, η μεταστροφή του ενδιαφέροντος στον άνθρωπο και τις πρωτογενείς του ανάγκες για σκέψη, περισυλλογή και επικοινωνία, καθώς και η εξερεύνηση παραμελημένων αλλά ταυτόχρονα τόσο οικείων κτισμάτων αποτελούν την πρώτη πράξη αυτής της απόφασης. Η κατασκευή χώρων που προσκαλούν να βιωθεί μια κατάσταση κι ένα συναίσθημα είναι η δεύτερη.

«Κεντρική ιδέα η κατασκευή καταστάσεων, δηλαδή η συγκεκριμένη κατασκευή πρόσκαιρων χώρων ζωής και ο μετασχηματισμός τους σε μια ανώτερη ποιότητα γεμάτη πάθος»¹.

1. *Προς μια καταστασιακή διεθνή*, Γκυ Ντεμπόρ, Το ξεπέραςμα της τέχνης, εκδ. Ύψιλον, Αθήνα 1999, σ.41

ΕΤΑΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΣΤΟΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ

Το θέμα είναι η δημιουργία μιας στάσης επικοινωνίας – συνάντησης στον Περιφερειακό δρόμο του πολεοδομικού συγκροτήματος του Βόλου.

Σχεδιάστηκε η τυπολογία της και για λόγους ευκολίας κατασκευάστηκε επί τόπου μία σαν εφαρμογή. Με την ίδια λογική μπορούν να τοποθετηθούν και οι υπόλοιπες κατά μήκος του δρόμου.

Ο Περιφερειακός χωρίζεται σε τρία τμήματα. Από το σημείο του ανισόπεδου κόμβου της εξόδου της πόλης προς τη Λάρισα ως τον χείμαρρο Κραυσίδωνα, από τον χείμαρρο Κραυσίδωνα ως το χείμαρρο Αναυρο (λόφος Γορίτσας) και από τον Αναυρο ως την Αγριά. Το κομμάτι του πρώτου τμήματος, από τον κόμβο ως το Πανθεσσαλικό στάδιο είναι το μόνο που έχει παραδοθεί στην κυκλοφορία. Το δεύτερο τμήμα είναι εκείνο που ενδιαφέρει το έργο. Διέρχεται στα περίχωρα της πόλης και την τέμνει οριζόντια. Κατά τη τωρινή χρονική διάρκεια της κατασκευής του ο δρόμος έχει αποκτήσει έναν διαφορετικό και εφήμερο χαρακτήρα. Είναι καθημερινός τόπος περιπάτου ηλικιωμένων, καρδιοπαθών, γονέων με πολύ μικρά παιδιά, αθλούμενων ή διαφόρων άλλων που μένουν κοντά και επιθυμούν να πηγαίνουν εκεί για τον απογευματινό τους περίπατο. Μέσα στα χρόνια και την καθημερινή επαφή οι περισσότεροι έχουν γνωριστεί και συνήθως σταματούν να χαιρετηθούν και να μιλήσουν για λίγο είτε στα όρθια είτε καθισμένοι στο χαμηλό τοίχο που πάνω του έχουν τοποθετηθεί τα κάγκελα προστασίας. Σε αυτό το σημείο φαίνεται από τη μια η θέα της πόλης και η θάλασσα και από την άλλη το Πήλιο. Η κατασκευή αναφέρεται ακριβώς σε αυτό το χαρακτηριστικό του δρόμου, θέλοντας να προδώσει σημασία και να τονίσει την αναπτυσσόμενη κοινωνική δραστηριότητα που επικρατεί. Πρόκειται για μια ξύλινη στάση με δύο καθίσματα που τοποθετείται επάνω στον μικρό τοίχο με τα κάγκελα. Οι αρχές σχεδιασμού της στάσεις είναι απλές και έχουν αναφορές στις τυπολογίες των στάσεων που αναγνωρίστηκαν στη διάρκεια των περιπλανήσεων και αναφέρθηκαν προηγουμένως. Η δημιουργία ημιυπαίθριου χώρου και εντός του ο χώρος στάσης.

Στην υπάρχουσα κατασκευή του δρόμου περιλαμβάνεται ένας χαμηλός τοίχος ύψους 45εκ. από το πεζοδρόμιο και πλάτους 60εκ. Επάνω του έχει τοποθετηθεί κάγκελο με τρεις σωλήνες, διατομής 6,5χιλ. και κάθετα στηρίγματα, ύψους 70εκ. και διατομής 7x8εκ. ανά 2 μέτρα. Για την κατασκευή του ημιυπαίθριου χώρου χρησιμοποιήθηκαν τέσσερα ξύλα διατομής 7x5εκ. το καθένα, ύψους 1,80εκ. και 0,80εκ. ανά δύο, ώστε ενωμένα στις κορυφές να δώσουν δύο κατασκευές σχήματος Γ και τοποθετήθηκαν σε δύο συνεχόμενα κάθετα στηρίγματα των καγκέλων. Για τη στήριξη τους επάνω στα κάγκελα δέθηκαν με δύο «δαγκάνες» που δημιουργήθηκαν από λυγισμένες βέργες σχήματος Π πλάτους 7εκ. και μήκους 15εκ. Οι δύο ξύλινες κατασκευές ενώνονται από πάνω με σκληρό αδιάβροχο καραβόπανο δημιουργώντας από κάτω τον ημιυπαίθριο χώρο. Το καραβόπανο καρφώθηκε στο ένα Γ ενώ στο άλλο χρησιμοποιήθηκε ο μηχανισμός του «χριτς-χρατς» για να μπορεί να ξετυλίγεται κατά τις απογευματινές ώρες χωρίς έντονο ηλιασμό, μετατρέποντας τον ημιυπαίθριο χώρο σε υπαίθριο.

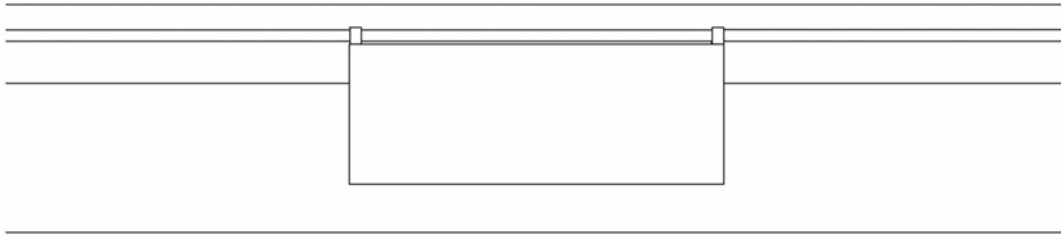
Τα καθίσματα είναι πλάκες από Ο.Δ.Φ. (πεπιεσμένες φλούδες ξύλου), 40x40εκ. και 40x80εκ που δένονται κάθετα με σιδερένιες γωνιές μεταξύ τους δημιουργώντας το κάθισμα ακουμπώντας στον μικρό τοίχο. Για καλύτερη στήριξη τους στην πλάτη του καθίσματος έχει βιδωθεί λαμαρίνα σχήματος μισοφέγγαρου με διάσταση ανοίγματος τη διατομή του σωλήνα, όπου γαντζώνεται επάνω του δημιουργώντας τελικά το χώρο στάσης.

Στο ξύλινο Γ που βρίσκεται ανατολικά τοποθετείται πλάκα από Ο.Δ.Φ. σχήματος 60x30εκ. με μηχανισμό που επιτρέπει τη δυνατότητα τοποθέτησης σε επιλεγμένο ύψος καθώς ανεβοκατεβαίνει, για χρήση σκίασης όσων κάθονται. Ο μηχανισμός αποτελείται από δύο γάντζους καρφωμένους στην πλάκα και από βίδες με κυκλική κορυφή που καρφώνονται στην κάτω πλευρά του ξύλινου προβόλου. Μέσω του σχοινιού που ξετυλίγεται μπορεί η πλάκα να μετακινηθεί στο ύψος που επιθυμεί αυτός που κάθεται ώστε να τον προστατεύει από τον ήλιο.

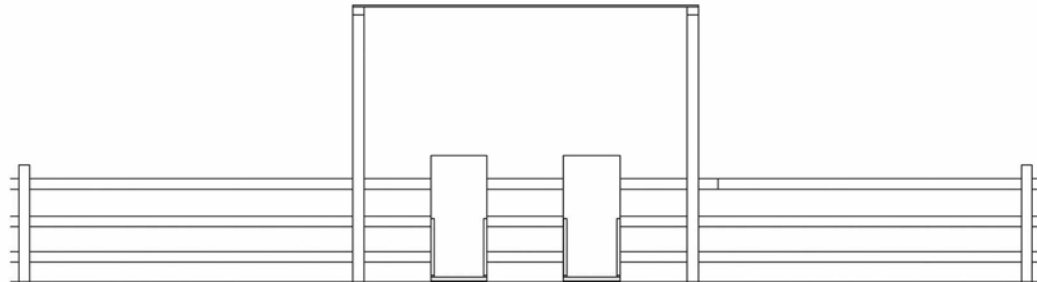
Ταυτόχρονα η πλάκα λειτουργεί ως αναφορά στο «Founding Object 6» (Cancel Τοπίου) για όσους περπατούν αφού βρίσκεται περίπου στο ύψος των ματιών, κρύβοντας τη γραμμή του ορίζοντα, το «κέντρο της δράσης». Τέλος, κάνοντας άλλη μια αναφορά στην τυπολογία των στάσεων που εκτός από καθίσματα τοποθετείται σχεδόν υποχρεωτικά χώρος διαφήμισης η πλάκα μπορεί να χρησιμεύσει ως τόπος διαφημιστικών επιγραφών. Το αυτοκόλλητο με το γράμμα «α» στην συγκεκριμένη περίπτωση συμβολίζει αντί ενός εμπορικού σήματος, μια υποτιθέμενη διαφημιστική επιγραφή.

Προσχέδια φωτογραφική μακέτα σκέψης της δημιουργίας του χώρου στάσης

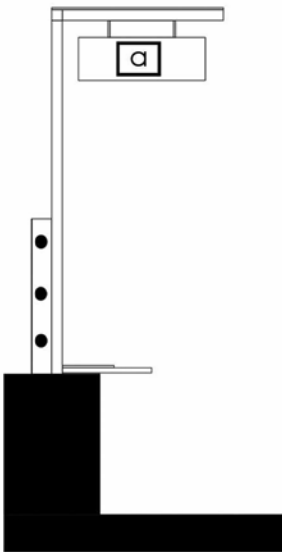

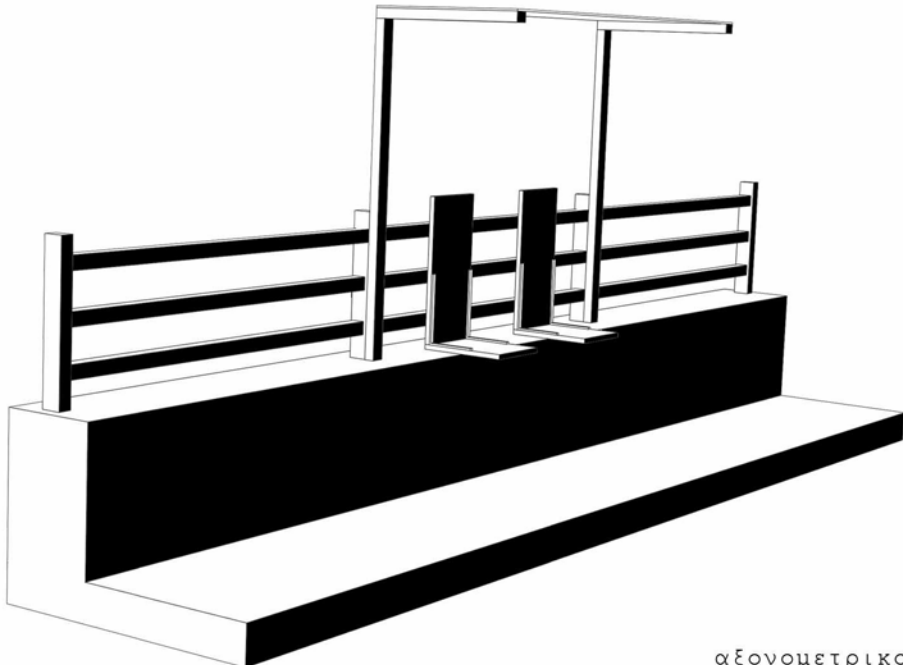
κατοψη

οψη

τομη

αξονομετρικο

Φωτογραφική αποτύπωση υπάρχοντος χώρου επέμβασης πριν την έναρξη της κατασκευής

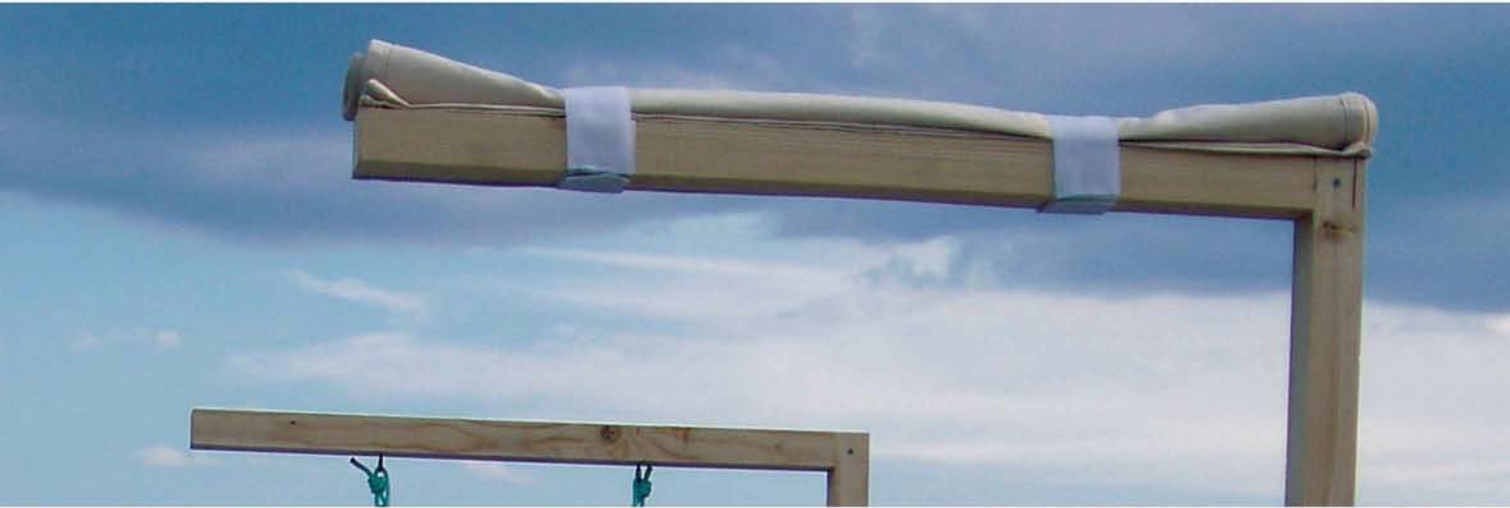
Λεπτομέρειες στήριξης των κολωνών στο κάγκελο και τοποθέτησης του παραβόπανου μέσω του μηχανισμού του "χριτς-χρατς"

Λεπτομέρεια κατασκευής και λειτουργίας σκιάστρου

Λεπτομέρεια λειτουργίας του караβόποανου ως μεταβαλλόμενου στεγάστρου

Λεπτομέρεια κατασκευής και τοποθέτησης της καρέκλας στήσης

Φωτογραφίες έργου

Επάνω:
Φωτογραφία και αποσπάσματα καρέ από βίντεο λήψη που δείχνει τη λειτουργία της πλάκας σκίασης να λειτουργεί και ως cancel τοπίου κρύβοντας το πρόσωπο του περαστικού.

Δίπλα και στις επόμενες σελίδες:
Φωτογραφίες του έργου μέσα από την ανθρώπινη χρήση.

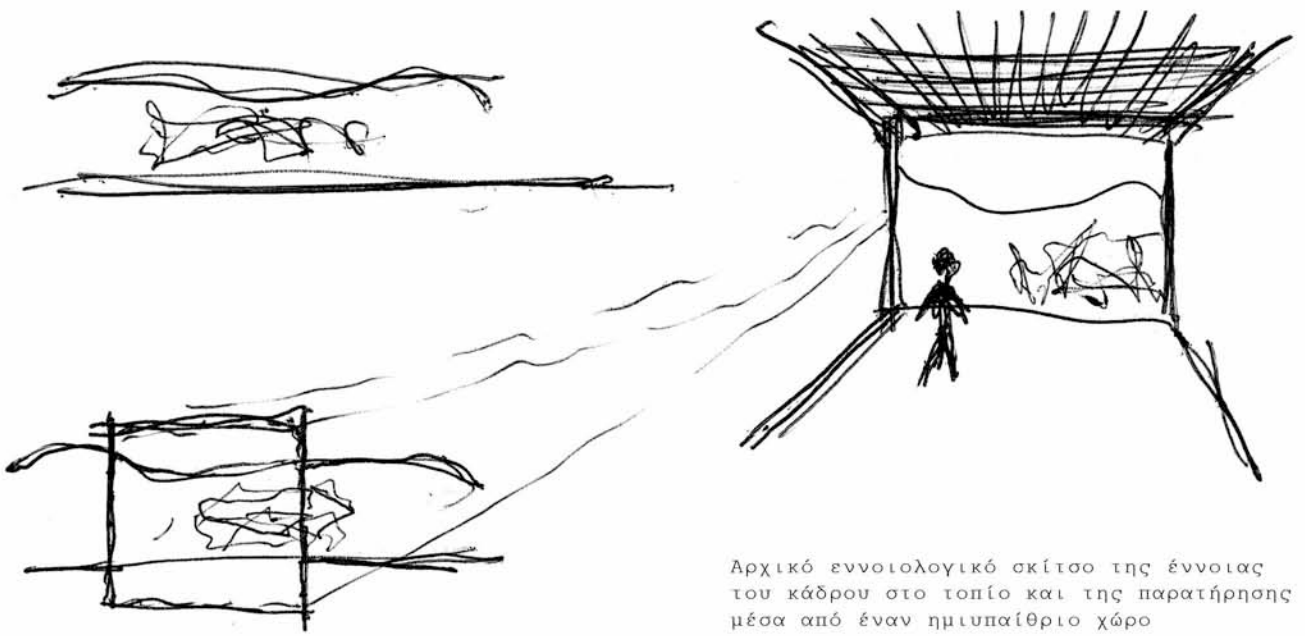

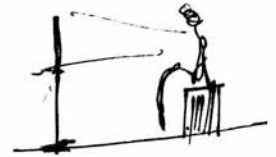
ΣΤΑΣΗ ΘΕΑΣΗΣ ΤΟΥ ΤΟΠΙΟΥ

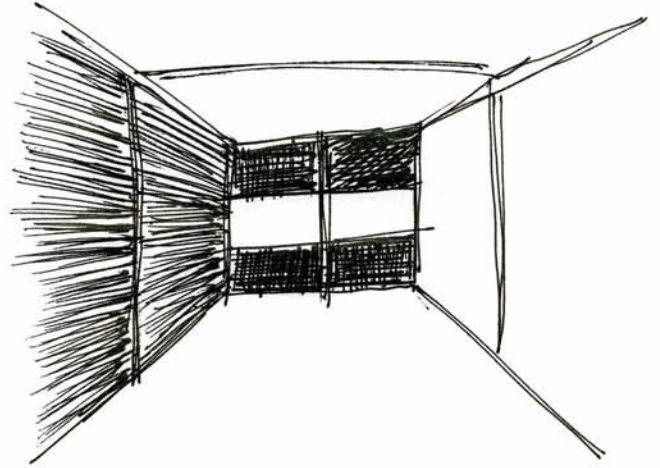
Το έργο αφορά τη δημιουργία ενός ημιυπαίθριου χώρου σε σχήμα κύβου που εντός του από τη μία πλευρά υπάρχει ένας χώρος στάσης και αντικριστά ένα παράθυρο για την παρατήρηση του τοπίου, όπως μέσα από το πλαίσιο ενός κάδρου ή το κοίταγμα μέσα από το φακό της φωτογραφικής μηχανής. Οι εννοιολογικές αφητηρίες σχεδιασμού που διέπουν την κατασκευή προέρχονται από την αποκρυπτογράφηση τοπιακών αφορμών που συγκεντρώθηκαν κατά τη διάρκεια των περιπλανήσεων και της διαδικασίας όπου πραγματοποιήθηκε σ' αυτές. Πλατφόρμες χωρικών γεγονότων και «founding objects» που παραπέμπουν στη στάση ή τη θέαση του τοπίου με ό,τι αυτό συνεπάγεται σαν διαδικασία είναι τα πρωτογενή εννοιολογικά υπόβαθρα. Δηλαδή με άλλα λόγια, πρόκειται για μια κατασκευή που συμπυκνώνει μέσα της αντίστοιχα σε κάθε επιφάνεια την στάση, τη θέαση, την πλατφόρμα και τον ημιυπαίθριο. Οι κατασκευαστικές αρχές σχεδιασμού του χωρικού συμβάντος προέρχονται από τη συλλογή και αποτύπωση κτιριακών τύπων μικρών αυτοσχέδιων κατασκευών που παρουσιάστηκαν στην πρώτη ενότητα. Η κατασκευή είναι ξύλινη σχήματος τετραγώνου στη βάση, 1,20x1,20εκ. Μέσα στον ορθογώνιο κύβο τοποθετούνται αντικριστά ο χώρος καθίσματος και το παράθυρο θέασης. Οι πλάγιες πλευρές του κύβου παραμένουν ανοιχτές για την είσοδο και την έξοδο σ' αυτόν. Η κατασκευή της στάσης ακολουθεί τη κοινή δομή του «δοκός επί στύλο». Πιο συγκεκριμένα, η διαδικασία κατασκευής έχει ως εξής. Στο έδαφος δένουν ξύλινα καδρόνια 5x5εκ. με σιδερένιες γωνιές σε τετράγωνο σχήμα. Στη μέση του τετραγώνου τοποθετείται ένα ακόμα ξύλα για μεγαλύτερη ακαμψία της βάσης. Οι γωνίες αφήνονται κενές ώστε μέσα τους να τοποθετούνται οι ξύλινες κολώνες ύψους 2,20 μέτρων δεμένες κι αυτές με μεγαλύτερες σιδερένιες γωνιές. Τα ξύλα του εδάφους παραπέμπουν στα συνδετήρια δοκάρια των θεμελίων και τα ξύλα καθ' ύψος στις κολώνες. Η στέγη έχει κατασκευαστεί αυτόνομα και τοποθετείται ολόκληρη στις κολώνες σαν πλάκα. Δημιουργείται από ένα τετράγωνο ίδιο με αυτό της βάσης, που πάνω του καρφώνονται τάβλες πάχους 2εκ. και πλάτους 6εκ. Οι ακριανές τάβλες έχουν διπλάσιο πλάτος για να καρφώνονται καλύτερα στα ξύλινα δοκάρια. Στο κομμάτι της τάβλας που περισσεύει πάνω από το κενό του τετραγώνου ανοίγεται τρύπα ενώ κεντρικά στο πάνω μέρος της κολώνας σφηνώνεται ντίτζα. Η ντίτζα περνά στις τρύπες των ακριανών ταβλών και δένει σφιχτά με παξιμάδι, στερεώνοντας την πλάκα στις κολώνες. Στη μία πλευρά του κύβου τοποθετούνται οριζόντια ξύλα με γωνιές ώστε να δημιουργηθεί το παράθυρο ενώ παράλληλα χρησιμεύουν σαν σενάζ για καλύτερη στατική υποστήριξη του κτίσματος. Στην άλλη πλευρά τοποθετούνται ξύλα στο ύψος του καθίσματος και στο ύψος του κεφαλιού, κι αυτά με τη λογική του σενάζ. Στο ύψος του καθίσματος πάνω στις κολώνες καρφώνονται γωνιές όπου πάνω σε αυτές και το σενάζ καρφώνονται τάβλες για κάθισμα. Στα άκρα για στήριξη τοποθετούνται ξύλινα ποδαράκια. Η πλήρωση των κενών εν είδη τούβλων γίνεται με καλάμια που καρφώνονται και από τις δύο πλευρές σε τελάρο. Στην πλάτη του καθίσματος τοποθετούνται λεπτές ξύλινες τάβλες βαλμένες κάθετα εμπλουτίζοντας το λεξιλόγιο της κατασκευής. Από τη μια πλευρά υπάρχει το κενό του παραθύρου ανάμεσα στον τοίχο από καλάμια που υποδηλώνει τη δράση της θέασης, ενώ από την άλλη το κάθετα ξύλα μεταξύ των «τοιίχων» από τούβλα υποδηλώνουν τη στάση. Για καλύτερη στατική επίλυση τοποθετούνται στις πλευρές εισόδου - εξόδου στο πάνω μέρος της κατασκευής ξύλινες τάβλες επιφάνειας 15εκ. καρφωμένες με βίδες στις κολώνες. Η συγκεκριμένη προσθήκη στην κατασκευή έγινε αποκλειστικά για λόγους στατικότητας και προτιμήθηκε αντί των χιαστί λόγω αμεσότερης συνέπειας στις αρχικές επιδιώξεις. Το έργο όπως αναφέρθηκε πριν έχει ανεξάρτητο χαρακτήρα και μπορεί να επικολληθεί οπουδήποτε και να χρησιμεύσει για στάση και θέαση. Οι φωτογραφίες της εγκατάστασης παρουσιάζουν μια παραδειγματική εφαρμογή αυτής της τυχαίας επικόλλησης στο τοπίο.

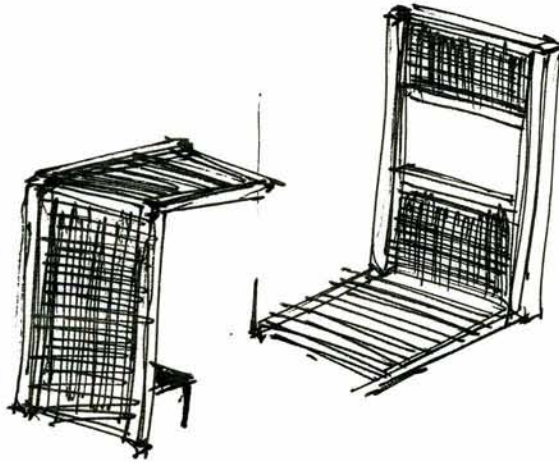
Αρχικό εννοιολογικό σκίτσο της έννοιας του κάδρου στο τοπίο και της παρατήρησης μέσα από έναν ημιυπαίθριο χώρο

Μακέτα σκέψης και προσχεδίων μέσα από το σκίτσο και την επιτόπια δράση στο τοπίο από ένα κάδρο.

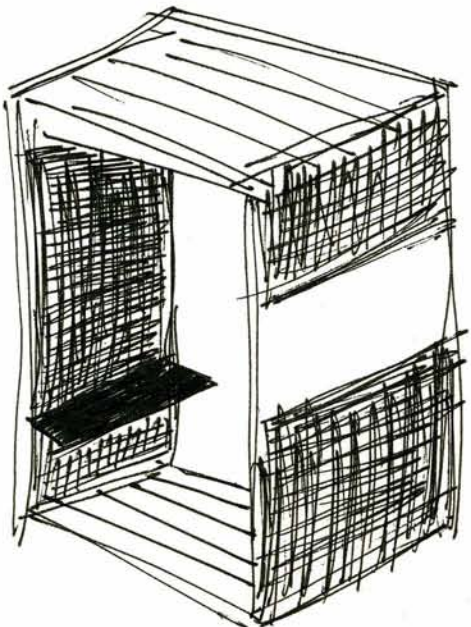

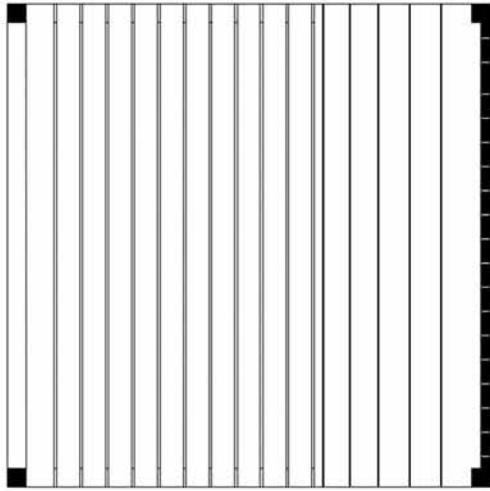

Αρχικά σκίτσα

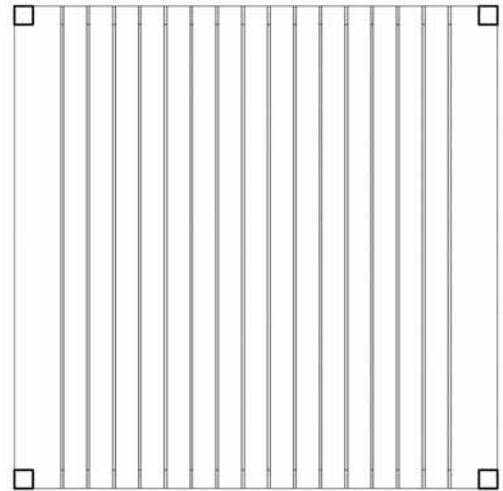

Προσχέδιο της στάσης θέασης που φαίνεται ο διαχωρισμός των δράσεων σε στάση μέσα σε ημιυπαίθριο χώρο και θέαση επάνω σε μια πλατφόρμα

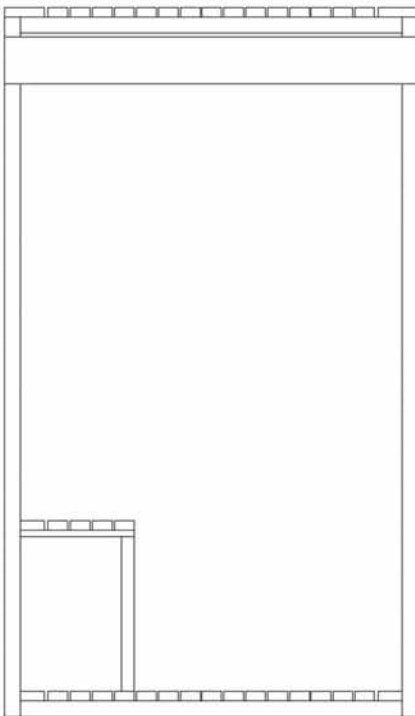

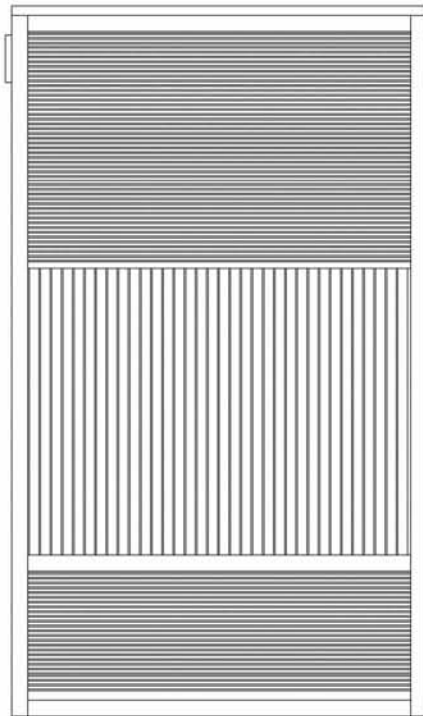
κάτοψη

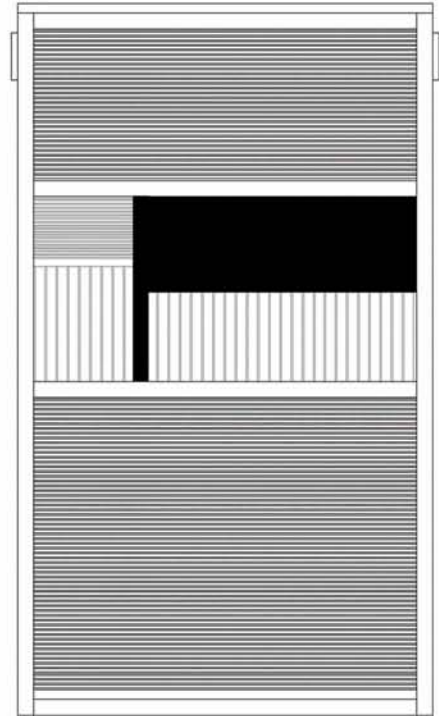
κάτοψη δώματος

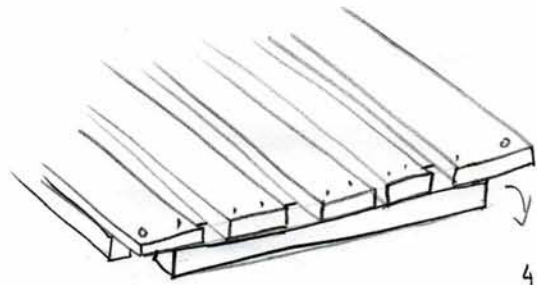
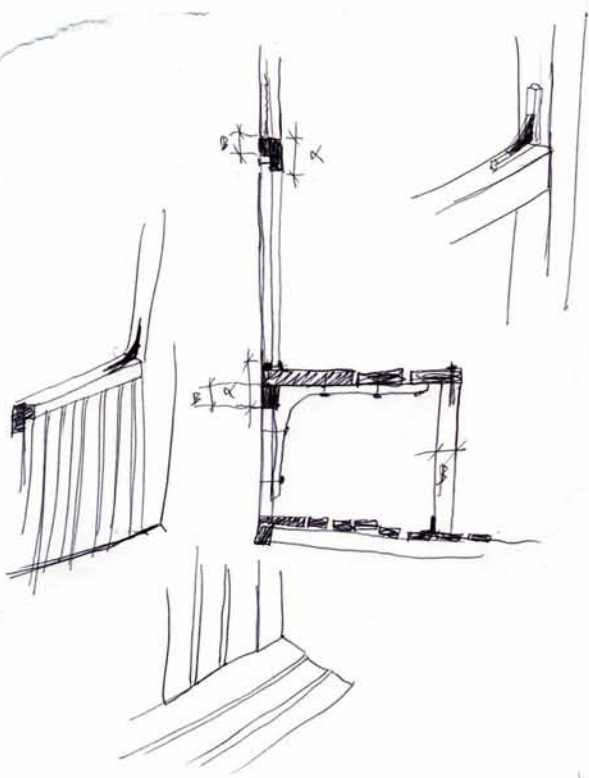
πλάγια όψη

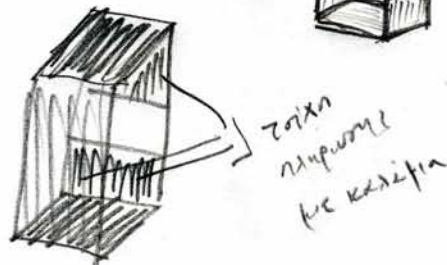
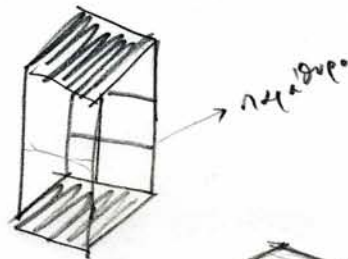
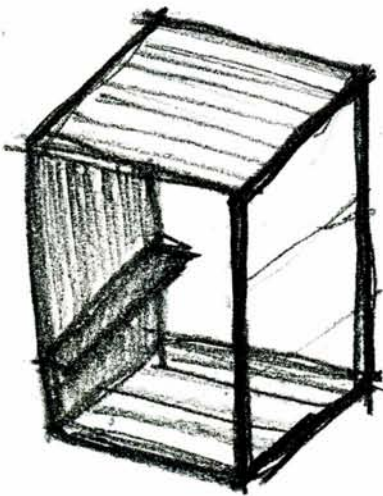
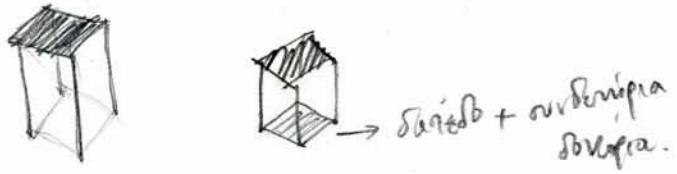
πίσω όψη

κύρια όψη

4 x 1,20 m
13 x 0,10 m

τάβλες που καρφώνονται στα
καδρόνια για στέγαση
(πλάκα)

ντίζες μπηγμένες
στην κάθε κολώνα.
Υποδέχονται την πλάκα

καδρόνια ως δοκάρια

κάθετες τάβλες
ως πλάτη
καθίσματος

σενάζ

κολώνες 0,05x0,05x2,20
Δένουν με γωνιές στα συνδετήρια

καδρόνια για κάθισμα
Καρφώνεται στο σενάζ,
δένει με γωνιές στις
κολώνες και στηρίζεται
με ποδαράκια

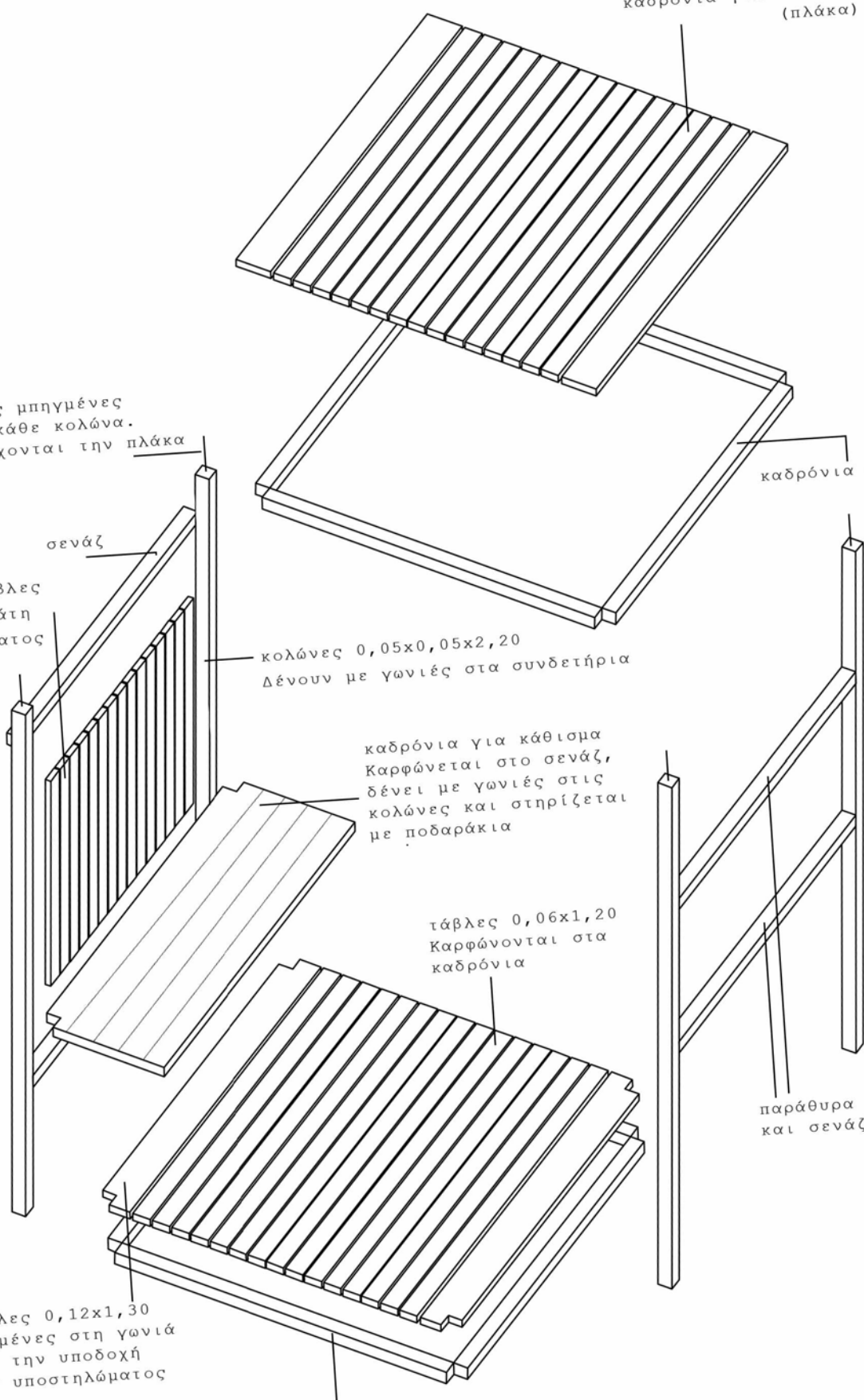
τάβλες 0,06x1,20
Καρφώνονται στα
καδρόνια

παράθυρα
και σενάζ

τάβλες 0,12x1,30
Κομμένες στη γωνιά
για την υποδοχή
του υποστηλώματος

καδρόνια 0,05x0,05x1,20
Δένουν μεταξύ τους εσωτερικά
με σιδερένιες γωνιές
(συνδετήρια δοκάρια)

Διαγραμματικό σκίτσο
κατασκευής

Φωτογραφική αποτύπωση υπάρχοντος χώρου επέμβασης πριν την έναρξη της κατασκευής

Φωτογραφική αποτύπωση διαδικασίας κατασκευής

Λεπτομέρεια του τρόπου δημιουργίας της στέγης και από κάτω φωτογραφία του σκελετού του κτίσματος

Λεπτομέρειες του τρόπου τοποθέτησης της οροφής

Απόψεις του καθίσματος, των κάθετων ξύλων στην πλάτη, της οροφής και της σανίδας στατικής επάρκειας

Φωτογραφίες έργου

Φωτογραφίες του έργου μέσα από την ανθρώπινη χρήση.

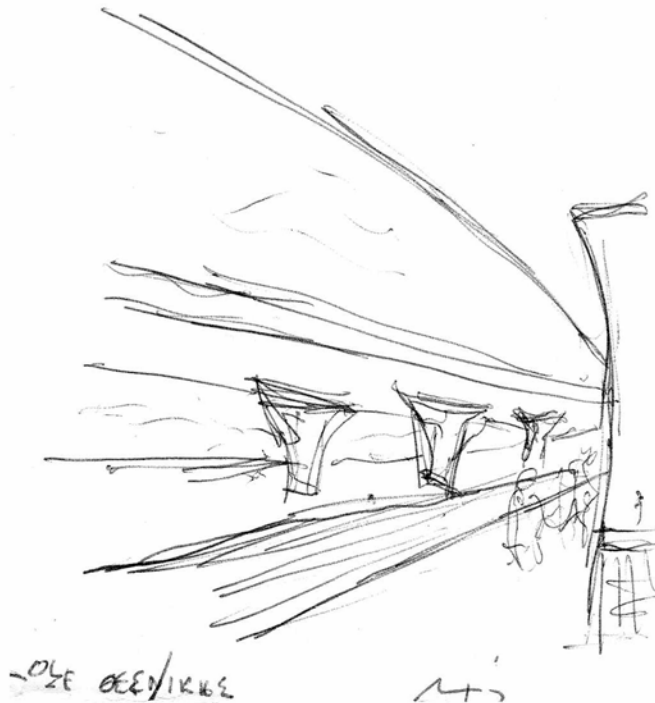

Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ

Τις περισσότερες φορές η γραφή ενός επιλόγου μας αναγκάζει σχεδόν πάντα να επιστρέφουμε στην περίοδο των αρχικών αναζητήσεων φιλοδοξώντας να κατανοήσουμε αν και πόση απόσταση διανύθηκε από τότε και κατά τη διάρκεια της διαδικασίας κατασκευής του έργου.

Ως πρωταρχική συνθήκη στην αρχή, είχε αναφερθεί η ανάγκη διατύπωσης μιας σκέψης ή μιας θέσης καλύτερα, που θα χαρακτήριζε και θα συμπύκνωνε σε μερικές λέξεις όλα τα ενεργήματα που παρουσιάστηκαν.

Συμπερασματικά λοιπόν, ως αρχιτεκτονική στην συγκεκριμένη περίπτωση ορίζεται το εργαλείο μετάφρασης του τρόπου ζωής και του βιώματος της κατοίκησης και παρατήρησης του τοπίου σε κτίσμα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Pierre Cabbane, *Ο μηχανικός του χαμένου χρόνου, Συνεντεύξεις με τον Marcel Duchamp*, επιμ. Κύριλλος Σαρρής, εκδ. Άγρα
- *Το ξεπέρασμα της τέχνης, κείμενα της Καταστασιακής Διεθνούς*, εκδ. Ψυιλον, Αθήνα 1999
- Ανδρέας Εμπειρικός, *Γραπτά ή προσωπική μυθολογία (1936-1946)*, εκδ. Άγρα, Αθήνα 2004
- Abbas Kiarostami, επιμ. Νίκος Σαββάτης, *45° φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσ/νίκης*, εκδ. Καστανιώτης 2004
- *Land and environmental art*, εκδ. Phaidon, 1998
- Francesco Carreri, *Walkscapes - Walking as an aesthetic practice*, εκδ. GG, Βαρκελώνη 2002
- Άρης Κωνσταντινίδης, *Για την Αρχιτεκτονική*, εκδ. Άγρα, Αθήνα 1987
- Georg Simmel, *Περιπλάνηση στη νεωτερικότητα*, εκδόσεις Αλεξάνδρεια, Αθήνα 2004
- Georg Simmel, Joachim Ritter, Ernst Gombrich, *Το τοπίο*, εκδ. Ποταμός 2004
- Rene Magritte, εκδ. Taschen
- Edward Hopper, εκδ. Taschen
- Caspar David Friedrich, εκδ. Taschen
- *Art of 20th century*, εκδ. Taschen
- Dadaism, εκδ. Taschen
- *Dada*, κατάλογος έκθεσης της έκθεσης στο Centre Georges Pompidou
- *Artificial Nature*, κατάλογος έκθεσης του ιδρύματος ΔΕΣΤΕ
- *Πολιτισμική Γεωμετρία*, κατάλογος έκθεσης του ιδρύματος ΔΕΣΤΕ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ευχαριστώ όλους εκείνους με τους οποίους μοιράστηκα ή μου έδωσαν τις αφορμές για την εμπειρία των περιπλανήσεων βοηθώντας καθένας με τον τρόπο του σε όλα τα στάδια της δημιουργίας του έργου.

Ιδιαίτερες ευχαριστίες στον επιβλέπων καθηγητή κ. Γ. Τζιριτζιλάκη για τις συζητήσεις, την καθοδήγηση και την ενθάρρυνση καθώς και στον πατέρα μου, στη Μάρω Μαύρη, στην Έλσα Κιουρτσόγλου, στον Απόστολο Καμπούρη και στη Μαρία Ευαγγελίου.

